

Mihai SPORIȘ

ZĂGANIADA

**Editura INTOL PRESS
Râmnicu Vâlcea, 2021**

(...)
Alții: mame și tații
surorile, frații
celor înjunghiați
în decembrie amar,
pe altar blestemă,
fără teamă,
corbii orbii:
strigoi pe eroi,
prânzind revoluția!

Au slobozit lupii în casele românilor la vremea colindelor. Păreau trimișii lui Irod să-i caute și să-i ucidă, de la orice vârstă în jos, numai să poată fi vânată puterea și pe cel ce încă purta sceptrul. Au trimis pentru goană televizorul să țină în hipnoză ținta, apoi criminalii năimiți au executat copiii nevinovați și pe cei ce păzeau adevărul despre răii și relele lor, să nu ni se arate mai târziu eroi. Se va fi găsit un „terrorist” pentru fiecare, ca un înger păzitor îmbrăcat în pulover, uneori în întunericul împușcăturii pe la spate, în colportare de zvonuri și informații false, să ne facă turmă dezlănțuită, să ne călcăm orbește în picioare, unul pe altul, frate pe frate, într-o bezmetică rătăcire.

(„Misteriosul Decembrie, 1989”)

ISBN 978-606-8701-26-4

ZĂGANIADA

Tehnoredactarea: Simona Maria KIS
Coperta: Leontina CICHIRDAN
Corectura: Rodica MATEI

CIP nr. 25211/ 01. 11. 2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SPORIȘ, MIHAI

Zăganiada / Mihai Sporiș. - Râmnicu Vâlcea : Intol Press, 2021

ISBN 978-606-8701-27-1

821.135.1

Tipărit la KITCOM, Verguleasa, Poganu, Olt, noiembrie, 2021,
100 de exemplare, ediția 1.

Copyright © 2021, autorul și Editura Intol Press din cadrul SC
Intol SRL, str. Calea lui Traian 169, bl.5, sc.E, ap.3, tel(fax) 0250
736615, tel: 0350 401 254, 0746.029.824 Reg.Comerțului J38/
442/ 1993. E-mail: cichirdan@yahoo.com

MIHAI SPORIȘ

ZĂGANIADA

Editura INTOL PRESS
Râmnicu Vâlcea, 2021

AEROPAGUL CU ZĂGANI

Areopagul cu zăgani

În loc de prefață
Să ieșim din ceață
Să avem habarul
...luăm dicționarul

Zăganul

Găliganul
Guzganul
Cu minciunile
Minunile
Ăst an
Și la anul
În vecii vecilor
Și al secilor:
POLITICIANUL

E cocoțat
Foarte moțat
De sus privește
Și fără de veste
Te prostește
Și lovește

Stă-n văzduh
E și pleșuv
Gât și creier gol

Și pe cer și la subsol
... arată nasol

Pe gușile-nnodate
Poartă chiar cravate
Și-n loc de salbe
Doar gulere albe
Ciocul și ghearele
Ca toate fiarele

Cochetează
Filează
Survolează
Cercetează
Apoi deodat
Orientat
Măciuca-n cap

Paralizează
Hipnotizează
Îmbălsămează
Cu voce miroasă
De nu-ți miroasă
Îți dă și-ți cere
Cu multa-i putere
Pro-mi(s)(t)ele
Compromisele
Îi dai cu milioanele
În tomberoanele
În urna mătușa
Puterea cenușa
Prețul mitelor

Feluritelor
Apoi chiar totul
Un flecar fleac
Hac și leac:
Votul netotul
Cu linsu pe botu.

Areopag

Cuvânt
Din vânt
O făcătură
Încurcătură
Pentru gând
Și gură
Cu multele
Culte
Importante
Variante.

1

Luăm pe tipsie
Fir-ar să fie
La bucătărie
Îl tăiem felie
Apoi în foi
Pe hârtie
Are-o-pag
Că are ... „o”
E la vedere

7

Ce ie în ou.
E ceva nou!
Vreo taină
Faină
O vom cunoaște
După paște!

Ce-o fi cu „*pag-ul*”?
Drogul.. dragul
Vreo prescurtare
Oare? Să fie nagodă
De pagubă?
N-ar fi de laudă
Nu s-ar înghesui
Vulturi, ulii
Ciorile, corbii
Zăganii
Și guzganii
Gata să dea
Fără perdea
Gologanii.

În aste zodii
De dai cu bobii
Vorbind în dodii
Întorsul
Pe dosul
„*paguba*”-i folosul
Nu poate josul
În sărăcie dusul
Ce poate susul
Celor din văzduhul

Săracilor cu duhul
Aparenta
Insolventa
În grabă
Pagubă
Este chiar soluție
La prostituție
Investi... ție
ș-alor tăi
numai buni de...răi
Vor fi la... soroc
Porcescul noroc
Ouă de aur
Bonuri, tezaur
Acțiunea făt frumos
Dividend mănos
Curs la cumpărare jos
La vânzare scump
De l-am adunat la timp.

Asta-i încheierea:
Pentru găze fierea
Guzganilor mierea!

2

Are-o-pag
Poate pagină
De paragină
Pentru cel ce știe
Una aurie
Că se spune

9

Chiar pe bune
Atunci când
În vorbă, în gând
Ști să insiști
Să confiști
Sau să convingi
Cu covrigi
Cu zahăr tos
De folos
Cu cocoșei
Cu ulei
Unsele chei
Mintea deschid
La individ
Investești
Investești
Simți că trăiești
A avea
Cucuvea
Devine a fi
A nesimți
Din tată-n fii
Lichele
Beizadele
Simți că exiști
Prin miriști
Baron
Cu tron
Guzgan
Pe bolovan.

3

Are.. are
Are-o-pagul
Dragul!
Se înjugă
Se conjugă
Cu vrerea
Averea
Care are
„O” ceva mare
Ca pagoda
Palatul cu oda
Țurțudanul
Lui rromanul
Ieșit ca din fum
În frunte, la drum
De unde și cum?
Fără să știm
Ne crucim
De la una
Încă una
Vin întruna
Multele
Ocultele
Case șapte
Chiar palate
Moștenite
Cumpărate
...toate-n rate
Ori cadouri
Bibelouri
De la toți acei

Acasă cu bordei
De la cei din țară
De afară
De la vreo Tamară
Dup-o viață-amară.
Munciră ai mei
Cu temei
Pentru aste chei
Adunate zi și noapte
Doar în șoapte
Date coapte
Cu pietate
Și dreptate
...în proprietate
Nu. Nu ne pasă
De Năstasă
De Nechita
De Cichita
Nici atât
Chiar de s-or pușca în gât
Să le stea în ele
Înțelepte cucuvele
Să-i scape de belele
Și de toate cele.

De casele furatele
Naționalizatele
Apoi datele
De frate la ... fratele
Pe ochii ca mărgelele
În rate cu puțini bani
Sigur, numai la zăgani

Ne pasă, și ne pasează
Marele zăgan... dictează!
Corbul... corbii
Au toți ochii
Norocu-i orbul
Deșteptu-i snobul
Popor n(ă)-(o)rodul
E pus zălogul
Pentru ani
Mulți ani
Uneori câte patru
Frate cu dracu
Tot în patru
Pe punte tovarăși
Apoi iarăși
Cu aceiași tovarăși
Blestem fără leac...
Uite că tac!

4

Dacă tăiem
Și feliem
Pe din două
Fără ouă
Doar cu poziție
Și opoziție
Vom vedea
Tot cu perdea
Fabula docta
Fecioara cocota
Corbul zăgănit

Vulpi la pescuit
Unul la cașcaval
Sus ... pe deal
Opoziția cu viclenie
Rândul să-i vie
Cu plașca la plevușcă
Se târă prin canal
Visând tot cașcaval
Că știe lume toată
Când l-ai gustat odată
De muncă-ți pieri cheful
Tu sigur vei fi... șeful
Apoi și cașcavalu-i roată
Se rânduiește el odată
Mintind aceeași gloată.

Corbul negru
Și integru
Cu crucea-n cioc
Să-și facă loc
Mare ortodox
Și dox
Prin blazoane
Cu zorzoane
A pornit pe spesa lui
Haihui, haihui
Pe urma cucului
S-adune pe apucate
Lapte, lapte
La stânele toate
Apoi cașul și lâna
Urda și smântâna

Zi de zi lună de lună
Ba și de pe tobă praful
Mai ceva decât ANAFUL
Că doar el era vătaful
Crucea o scuiță pe-o stâncă
De-atunci tot mănâncă
Ce-i rămase ținu-n cioc
Cașcavalul cu... noroc!

Iată-l Dumnezeu puternic
Pe cioclul negru și nemernic:
Stă pe cracă în copac
Stăpân ție după plac.
De crâcnim? vie de hac
În spinare cu-n arac!

Are(S*)

Zeu era mai de demult
Când Olimpul era cult
Când să-i nască pe eroi
Mai isca cât-un război
Sta măreț pe-un bolovan
Al războiului zăgan
Aprig, iute la mânie
Cu ochii la-mpărăție
Beizadea zeului mare
La femei (FMI) cu căutare
Sta solid pe stâncă dură
Nu-i păsa de se mai fură
Cu atâtea mari și dese

Ale lumii interese.

„Eu am scopuri, strategii
Poți să furi și tu... de ști!
Mie să îmi dați obolul
Că eu mântuiesc poporul!
Așa este la război
Puhoi mult, puțini eroi.
Cu ei știu cum să mă port
Nu mă costă nici un ort
Nu-mi cere nimeni socoteală
Nici tu ură, nici bârfeală.”

Are sceptru și putere
Legea forței ca o vrere
Peste tot și pe la noi
Chiar și pacea-i tot război
Are spadă-n mâna lui
Zeul, zeu războiului
El are deciziile
Bârfa și serviciile
Pâra
Ura
Provocarea
Ascultarea
Ispita
Și mita
Jurații
Renegații
Cocoanele
Butoanele
Șamanul

Şnapanul
Generalul
Şi...jandarmul.

**S= dolar/sceptru/scaun/ servicii...*

DIN...ZĂGANIADĂ

Devenire

(Poli (ție) tică!)... Mitică

Poli, poli...
Mega poli
fără frică
ție-n clică

dar nici gând
stai la rând
până când
nu ca slugă
ajungi la pungă
Ali Babacul
cel cu sacul
zmeul zeul
para/leul
şeful
după cheful
cheagului
areopagului.

Doar atunci
după munci
Pe brânci
și scui-pici
lipici
pupici
lingeri
impudice
dar publice
ajungi
ajuuungi!

Marele soarele
Primarele
Mega...tică
(vrun țâcă
sau vreo fâță!)
ești tată de tici
atâtor mici
Mitici
mili/tici
centi/pitici
kilo/pitici
mici, mici
șucari
șperțari
șpăgari
sugari
din biberoane
milioane
indemnizații
participații

gratificații
cotizații
ș-alte rații
forfetare
de participare
la lipit afișe
în locuri permise
ori interzise
flyere
bannere
mutrele sfințitele
de comisele
promisele
vărsatele
pe ștatele
în ploaie
în zoaie
natura urineze
micro miticul
bibicul
voteze
să-l boteze
pe cel propus
miticul de sus.

Țara toată
înoată
ca o gloată
pe soare
și zloată
să scoată
baștanul

Zăganul.

ZĂGANUL BIROULUI

Bou(r)l ... Zăganul Biroului
(în cireada... dobitoacelor)

Omule
Domnule
Nu te teme
Nu-i din steme
Este boul bou
Şef de birou
Pus bibelou
De marele bou
La-nceput viţel
Niţeluş niţel
Mai apoi purcel
Plin de el
Apoi la soroc
De-a binelea porc
Peste alt an
Juncanu
Plăvanu
Pehlivanu
Potcovit
Nărăvit
Încornorat
Boul bărbat
Chiar şef

După chef
Cu cherem
Supremul suprem.

Tărie/Putere

Poate
Când doarme
Restu-i
În coarne
În cele puse
De cel ce-l propuse
Când îi seduse
Prin cele spuse
Mâinilor unse
Uleiate
Zaharate.
Mai poate
Pe-nnoptate
Cu goarna
Iarna
Toamna
Vara toată
Ca greieru-n poartă
El nu muncește
Doar gândește
Gălăgia
Strategia
Sărăcia
Opoziției
Tranziției
Vinele trecutului

Ale fostului
În capul prostului
Viitorul luminos
Frumos frumos
Pe afișe pus
De la Est la Apus
Coarne de cerb
Verb după verb
Zvon de manele
Bombonele
Ale voastre toate
Toate toate
Cu sănătate
În străinătate
Noi vi le dăm
Chiar le vidăm
Cămara
Pân la primăvara
Când în țara
Dobitoacelor
Săracelor
Iar se ară
Se pune secară
Guvernul afară
E timpul schimbării
Al epurării
Reînsămânțării
Vreme-i de contrare
Cin n-a fost îi tare
Atunci pentru belșug
Bou-i bun de plug
Dar să se-nțeleagă

De n-a făcut treaba
Cea cu cașcavalul,
La anul ară calul
Zăganul de la centru
N-o să ți fie pentru
Te-o da pe dos exemplu
Spusa lui ca scuză
Departe să se audă
Cirezilor cu boi
De prin zăvoi
Că-n turma-i nevioaie
s-au făcut de oaie
că boul săracul
și-a încheiat mandatul
mâine vine cu... CEC-ul
conform cu tabietul
(ba chiar regulamentul!)
în euro-lei bănetul
chiar berbecul
recunoscut cu verb
nu-i cad coarnele
goarnele
ca la cerb
și-n toate toamnele
spovedește
creștinește
mioarele.

Pisica politică
(naște pisoi)

Din neolitic

Pisoiu-i politic
Mânzul nechează
Dinastia cu urmașii
Copi...lașii
Urmează
Durează
Meșteșugul
Beteșugul
Vicleșugul
Doar la fațadă
În ogradă
Ară plugul
Și hoția-i ereditară
Și la oraș și la țară
Șefii toți
Cinstiți și ne
(ne) Cinstesc
La rându-le
Corupție
Soluție
Cu/Fără revoluție
Peșcheșul tradiție
Comision
De bon ton
le trădarea
Aderarea?
Negocierea bunului
Placul străinului
Chinul românului?
Libera circulație
O fabulație?
Discriminarea

Emigrarea
Pisica ciumată
Vânată
Româno-bulgară
Si lăsat-afară?
Ne luară
Cu fanfară
Cu privighetoare
Privatizare
Pe nimicul vai
Demnitate trai?
Unde-i oțelul
Cimentul
Țițeiul
Omul școlit
Și soldatul?
Nu-s gratis
La altul?
Altul slutul
Și urâtul
Nu i-ar mai răbda pământul
Sfântul
Că-au adus
La produs
Iadul la noi.
Printre noi
Sunt și strigoi
Ne-au vândut pe usturoi.
Din pisica strigoi
Au puiat cei noi
Tată-l au pe Dracula
Falusul scula

Banul trădării
Aurul țării
țiteiul mării
pământul pământul
Întreg zăcământul.

POLITICIENII VREMII

Politicienii?
Ca renii
Iernii
Ori ca cerbii
Ierbii
Înfloresc
Le cresc
Coarnele
Și goarnele
Coroanele
Cocoanele
Câteodată
Deodată
Primăvara
Și vara
Cocoțați
Ajutați
Dreți
Și cocoșați
De-ntreagă
Lume largă
Cresc la soare
Iute tare

În viteză
Și fotosinteză
Șleahță obeză.

Mii de frunze
Scuze
Prinse-n ventuze
Le-ascund ochii
Cu dedeochii
Gura struna
Cu minciuna
Nasul
Grasul
Miroase
Descoase
Sosuri
Prisosuri
Sărate
Nesărate
Picante
Pipărate
Hibeale adverse
În averse
Urechea
Perechea
Ciulită
Ascultă
Vrute
Nevrute
Cu evidență
Prudență
Și prea

Nu prea
Competență.

Bâzâie
Zumzâie
Roiesc
Se foiesc
Răcnesc
Marea
Cu sarea
Trăncăneală
Boncăneală
Cel mare
Sare
Călare
Pe ciuta
Reduta
Adună votul
Potul
Apoi totul
Atunci alaiul
La mălaiul
s-ascunde
Și tunde
Pășune
Apune
În noapte
Tot ce se poate
Dă din coate
Fiindcă poate
Oase roade
Trai, trai

Pe vătrai.

Cei cu avortul
Fac pe mortul
Cu nerăbdare
Așteaptă dosare
Puse-n spinare
De cerbul cel mare
Norocul
Cu trocul
Nu-l are
Tot porcul
Fără coarne
Goarne
Antene
Coroane
Conturi
Și ponturi
Fără relații
În constelații
Fir-ar să fie
e... pușcărie!
e ...pușcărie!

Vai de biet
Cucuiet
Politicianu
Fost baștanu
Cum se schimbă
Se reschimbă
Vrerea
Puterea

La soroc
Hodoronc
Tronc
Îi cad goarnele
Și coarnele
Pân să-i crească altele
Își ascute coatele
Își schimbă căciula
Și hula
Semaforul
Și ...televizorul
Totul cu artă
Pentru altă barcă
Câte unul mut
Devine tăcut
Se face haiduc
Cată ziua toată
Toată
Ce a fost odată
Visând roata
Neroada
Ca mineriada
Cu răsplata
Plata
Poate la soluția
Cu... răscoluția.

NOAPTEA

Noaptea desparte
mielele albe

le pune-n salbe
de urme
turme
și apoi le tunde
le rostuieste
le numeste
darul cezarului
calendarul
drumul și calvarul
cu numele nume
ne supune.

Noaptea
noptește
șoptește
răsplata
plata
de la domnu
cu somnu
uitucă
de ducă
culcă
ce-apucă.

Norocul omului
dâra creionului
mâine
poimâine
prezise
scrise-n afișe
piezișe
de escroci

chiar prooroci
inertie vie
cu măreție
ca să vie
albul batalul
Carnavalul.

Noaptea
dintre
printre
pare cuminte
mărgelele
rotundele
albele
salbele
au șirul
pe firul
cât gâtul
cu nodul
glodul
pe podul
sub capetele
Netăiatele.

Din când
în când
în gând
noaptea unește
lipește
înnoadă
stă la sfadă
vitează

și trează
cap și coadă
să le pună
împreună
lună plină
colac
sub capac
în lada
Neroada.

Pe fire
după fire
alte metanii
rotunji-vor anii
cu sfinții
părinții
Cuminții.

Fără veste
dau peste
de zestre
prin ferestre
peste creste
roada
din lada...
sub lăcate
cu păcate
vreme
vierme
roade
roade
neroade

sloboade
zorile zorul
soarele
zborul.

PIERDE...VARĂ

(Cronica unui eveniment serios, dus în ocară de un încurcă lume...)

Dăm veste
O poveste
Despre bune
Din lume
și ratate
nesărate
de unde oare?
La Ocna cea Mare!

Annual
Festival
Să se știe:
Concurs de poezie
Destinataru`
Vasile Militaru
Festiv moment
La monument
La cimitir popas
Și... parastas,
Casa culturii?
Locu-ncurcăturii!
Cu bune

Foarte bune
Dar și relele
Belelele
Apoi subteran
S-a pus de hram
Bairam
Invitați
Nenumărați:
Actorii
Recitatorii
Dansatorii
Au fost
În post
Spectatori
La plăcinte
Înainte
La război
Înapoi
Așa e la noi
Să-nvețe
Povețe
Cel ce din greu
Mereu
Muncește
Sigur flămânzește.

Multe au fost
Deși cu rost
Pe dos
Mincinos
Moderator
Dirijor

Cel mai de sus
Autoimpus
Să fie mare
Cea mai mare
Gafa
Cât girafa
N-a aflat mundirul
De la Spiru
Ca-n parteneriat
La oraș, la sat
Primarul este
Întotdeauna peste.

Vrut-au piticii
Falși amicii
S-arate aici
Ocnele... Mici?

Rezultatul?
Necuratul
Stă și vede
Și ne pierde
La primărie
Să se știe
Ora fixată
A fost ratată
Pe piept tricolorul
Tot poporul
Din dulcea
Vâlcea
Letonia
Moldavia

Bucureștiul
Călimăneștiul
Goleștiul
Petroșaniul
Chiar Urșaniul
Domn Președinte
Fără dispreț
De la județ
Venit dinainte
Întreg soborul
Așteptau... dirijorul

Scuze
Motive
Paleative
Și colive
Decorate
Și ele întârziate

La monument
Decent
Flori
În vii culori
Edilul
Abilul
Președintele
Cu cuvintele
Demnele
Solemnele
Apoi pozele
Rozele
Să se știe!

Să se știe!
De pușcărie
De robie
Pe vecie
Glorie
Eroilor
Memorie
Erorilor.

Pomenire
Veșnicire
La locul cu merii
În cuptorul verii
Pomul? Omul?
Au plecat la Domnul!
Parastas
Popas
Unde nu-s
Că s-au dus
Sus... sus
Ne rugăm
Recităm
Cuvântăm
Frumoasă
De-acasă
Cu inima scrisă
Eroului promisă
Epistola poezia
Poetului... Maria.
A mai fost
Un lucru prost
Concluzia

Unuia
Cel cu confuzia
Că e la mormântare
Nu în sărbătoare
Adevărul
Cu mărul
Și poetul erou
Pus la locul său
Orbitu-l-au tare
De atâta soare.

Plecăciune
Rugăciune
Înălțare
Trăire
Cu simțire
Pentru viețuire
În fire.

Casa culturală
La sală
Ca la școală
Vorba prea multă
Parte-o ascultă
Unii o turuie
Alții o mârâie
Unii o descântă
Alții o prea, prea cântă
Lungă, lungă
Să le-ajungă
Stau la umbră
Afară zăpușeală

Aici nădușeală
Dirijorul
Zis moderatorul
Perorează
Vociferează
Fără știință
Amenință
Fulgeră tună
Ca o furtună
Cântă-n strună
Jubilează
Semnează
Impostor?
Șef experților?
Uzurpator
Diplome tuturor
Șef al juriului?
Râsu-plânsului!
Diplome cu kilogramul
Premii fără banul
Altfel spus
Halal concurs
Dus cu aroganță
În fără importanță.

Să dăm la adică...
Exemplu de bună practică!
Salvat-a șmecheria
Tot primăria:
I-a adunat împreună
Mână cu mână
Inimă pentru inimă

Damila cu ... mila,
Prin *D. Drăghicescu*
Apoi C. Mănescu
Şeful... *eroilor* Petrescu
Alţii şi P. Veţeleanu
Premiind cu banu
Banul lor,
Îndumnezeitul recitator.

La Academie
Să se ştie
Cinstim
Iubim
Duhul frumoşilor
Din spiţa strămoşilor
Spiritul lor model
Ne este ţel
Urâm impostura
şi harababura

să se mai ştie
pentru ce-o să vie
că vara
arde ocară
şi-i pierde
dintre cei frumoşi
pe mincinoşi.

Martor la bunele şi relele întâmplate la Ocnele Mari, cu ocazia festivalului de poezie, şi nu numai, dedicat lui Vasile Militaru în 07.07.2012 (a treia ediţie!).

Observație: remarcăm cinstirea dată acestui eveniment de mulțimea de oameni prezentă pe parcursul acestei zile. Prezența președintelui Consiliului Județean, a unui parlamentar, a oamenilor veniți special de departe (Letonia, Moldova, București, Sibiu, Petroșani, Horezu, etc.), arată că evenimentul a prins rădăcini și sunt perspective frumoase pentru a deveni o valoare adăugată tradiției locale. Primăria Ocnelor Mari, Biblioteca Județeană + Biblioteca „Vasile Militaru”, fundații, asociații culturale (meritele membrilor Societății Culturale „Anton Pann” trebuie subliniate, fără a uita, întotdeauna, meritele prof. Costea Marinoiu, greu de înlocuit la societatea fondată cu anumite meniri publice!). Rămânem cu regretul că într-un așa zis... *program* cineva s-a substituit organizatorului principal, de drept Primăria orașului Ocnele Mari. Primarul orașului, prezent pe toată durata evenimentului (8.30 - 18.00) a fost factorul cheie în buna desfășurare a festivalului. Pentru respectul datorat orașului, oamenilor lui, în viitor va trebui să sprijinim acest proiect cultural, fără subminarea autorității celor în drept. Mulțumim tuturor celor ce au contribuit la reușita, de ansamblu, a acestui eveniment!

ÎNTRE a-MIC ȘI A-MARE

Aici este un răspuns, cu rimă, la un binevoitor articol, de contra recomandare, adresat darului nostru pentru Constantin Brâncuși. Este o atitudine necesară. Ducerea în derizoriu, descalificantă pentru un pretins om de cultură, cu mijloacele unei dedublări subțiri, nu o putem trece cu vederea. Oferim tot în dar, prea profesorului... o replică poem - pamflet, alcalină, să neutralizeze aciditatea unui vitriol dat spre consum nouă, cu sirop de m...ure.

Criticului
a-micului
i-a fiert oala
în școala
în cazarma
cu propaganda
cântare mereu
fără Dumnezeu.

Acum la chindie
Să se știe, știe
Veni la altare
Cu alte tare
Și ocultare
Cutare care
Ară-tare
Tare ară
În critica literară
O face băbește
Evident, orbește
la lucrarea
Arătarea
O consultă
O insultă
Dinainte-i cunoscută
Știe autorul
Chiar și viitorul
Printre rânduri
Vede gânduri
O dă pe interes
Pe iner-text

Obişnuit are concluzii
Toate-s prea confuzii
Să creeze vagi iluzii
Bune numai pentru surzii
Ca ultim, la vorbitor
Trage clapa tuturor
Chiar şi spuza spuselor
E prea somnoros actor
Vise taică, somn uşor!

Mesager, cândva cu zel
Nimeni nu cânta ca el
La ordin, după ordin, ȧara
Dimineaȧa până seara

Jobul, jocul tinereȧii
Păcat viu al bătrâneȧii
Să nu intre-n Ateneu
Vreo urmă de Dumnezeu
(Atenȧie la zeu!
Atenȧie la tren
La, la ,la-ul cu refren!)

Privim trecutul cu mândrie (?!)
Fir-ar ea de... blasfemie!

Năravul din fire
N-are mântuire!

Acum face critică literară despre hulita sacralitate, în care Dumnezeu, personaj ocultat cândva, trebuie ȧinut tot ascuns, să nu-i dea prin cap să judece faptele adversarilor.

Într-ale sacrului
Emulul dracului
Chiar în eseu
Fuge de Dumnezeu
Totu-i turism
Ca-n comunism
Fadă cântare
Fără de altare.

Nas fără de miros
Cu ce folos?
Adâncit în oală
Ochi-s orbi afară
Tot fiul omului
Omului-pomului
Se simte... comun
În tatăl străbun
Problema-i smintirea
Rătăcirea
Chiar pizma și ura
Gloria, nu cultura
Cuminecătura,
Ci păcatul
Spurcatul
Minciuna
Ranchiuna

Cel mic
Ca un a... mic
Mic la stat
Ca și la sfat

Mare-n nas
Fără compas
A rămas
Să va(r)ză
De pază
Ca o rază
Să strălucească
Răul lui *ceașcă*
Răul din carte
Să-l ducă departe
Să-l afle toți corbii
Văzutu-l-au orbii
Ce-au citit, răsfoind
Pagini, sărind
Plagiind prefața
Însușind povața
Vânzându-o rață
Pe față
Dându-și arama
Cuvântul-arma
Venin și fiere
Poate pierе
În dezacord
Atac de cord
Inc-un mod
Prea debil
Fără stil
Ați ghicit?!
Cel cea-ndrăznit
Ca un parvenit
Să iubească
Să slujească

Să-l vrea acasă
Viu să ne fie
Pe vecie
Acasă, acuși
Domnul Brâncuși.
Așa vrem să fie
A-mice bă... die
A-mice
Ne complice
La iubire
La slăvire!

Ară tare
Nea cutare
Prof-anare
Prin Anale
Cu A... Mare

ÎNTÂI M...AI

... întâi
m... ma... ma
cu pa...pa
m... mâța
ma... mița
cu țâța
de dedesubt
suptului supt
chiar la-nceput
mamelele
mamele

guri nerostite
celor hămesite

sug... sug
muu...ulg
ma...ma
mămica
după supt
mult după
mai că
înțarcă
amu... amu
amurgul
a-mulsul
a pus u
mu... mu
mu... mă...

Lapte

La piept
Lângă inimă
Urechea
Perechea
Adulmecă
Viața
Șoaptele
Înnoptatele
Aud laptele
Râuri
Pâraie
Droaie

Venind
Șiroind
Din străfunduri.
Ca mierea
Uitarea
În straie albe
Te soarbe
Te-neacă
Să-ți treacă
Dorul
Zăvorul
De peștera
Meștera
Strecurat
Prin smârcuri
Sfârcuri
Limpezi izvoare
Ochii deschid
Către soare
Mă cufund
Cutez
Un botez
În apa curată
A lumii de dincoace.

**Pașii
(Primul pas)**

Unul
Primul
E sensul
Consensul

Verticalei
Cu mersul
Desprinderea
De țărnu
Orbul
Dus
Sedus
Pe sus
Ești supus
Ca bou-n jug
La plug
Ostaș
În marș
În vrerea
Poruncii
A legii

(Al doilea)

Noul început?
când ai cârtit
n-ai mai vrut
să te supui
gata
tată
așa deodată
sunt picioarele mele
stau pe ele
sunt pe ele
îmi caut locul
și norocul
uite, sar gardul
chiar pot

să renunț
și să denunț
la raiul tău
cu traiul
cu multe porunci
fără munci
fără rușine
cu interdicții
și restricții
vreau
vreau altceva.

**(Nenumăratul, după
passo... doble)**

Am vrut-o
ori m-a vrut
nu știu cum a-nceput
pe Eva, de femeie
să fug cu ea
la șosea
și de-o vrea
om mai vedea
om mai dansa
după ureche
în pereche
familia
celula-casă
ea mireasă
și de stă...nevastă
în cuibul cu ouă
făptură nouă
om face livadă

să o vadă
și tata din rai
să vină-n toiul nopții
să vadă nepoții.

(Ultimul)

Nici toiagul
Nici bastonul
Companionul
Ca aracii de la vie
Nu pot fir-ar să fie
Verticala ție
Obosit de lungul
Orizontul drumul
Pășești cu gândul
Derulezi tot filmul
Apoi, fără glas,
Un ultim pas
Stingi lumina
Vrei repaos
Să fi dus
Pe sus
De cei rămași
La comandă
Înainte marș.

*

VAI DE CAPUL LUI...!

Iată un mod de-a se tângui lumea, cu privire la ieșirea, dintr-un anume fel de-a vedea lucrurile, al unui semen de-al ei.

Cei ce se aseamăna se adună și trăiesc împreună, împărțindu-și unii altora gândurile. Uneori se constată că deși aparțin aceluia ceva comun au totuși înțelesuri diferite asupra a ceea ce văd, ceea ce simt și ce le trece prin minte. Ba se și contreză, până ceea ce aveau liant se și rupe, iremediabil. Omul, pe care îl căutam în noi înșine o viață, devine prea egoist și intolerant față de mediul în care a crescut și atunci se dezice de ceea ce l-a făcut, că... vezi Doamne!, nu l-ar mai reprezenta. Este adevărat că generația nouă judecă generația care iese din scenă, dar o face cu respectul datorat și cu faptele ei, cele noi, care-i argumentează *adevărul!* Întotdeauna se spune: *despre morți numai de bine!*, că vor fi trudiți și ei cumva la moștenirea lăsată, fie și numai prin, și pentru continuitatea vieții pe ... cale! Rar, uneori ca unicitate în istorie, un judecător pământean (fie el chiar procurator imperial!) poate rosti un Adevăr incontestabil: Ecce HOMO! Vorbim desigur despre modelul uman spre care tindem fiecare: OMUL din noi, fiecare fiind sămânță a lui Dumnezeu! *Omul* care poate suporta micimea... lumii dimprejur, pentru a înțelege-o și de-a lupta pentru ridicarea ei, prin propria energie din sine (uneori ca dar suprem, necondiționat, oferit dintr-o iubire față de semenii - oamenii din vecinătate!), pare omul format, educat, pentru echilibru în societatea cu diversitatea ei.

O poetă - dascăl în slujba semenilor săi, o viață! - om de atitudine, nu judecă oamenii din vecinătate, dar observă stări de lucruri care trebuie îndreptate și ni le spune, fără a leza demnitatea persoanelor... (nu le dă numele... că nu acestea sunt vinovatele, ci doar capul... năucit de prea, prea, ba și de picioarele care se dedau gândirii!). Ea ne spune, într-un civism asumat: „Nu pot să tac!”. Inspirat de-o pățanie recentă fac și

eu aici două „constatări”, justificând ruperea unei legături după ce-mi oferisem obrazii palmelor prietenești...

Motto: Vai de capul fără picioare
Cu mintea... savant de năucă!
Cine poate să-l poarte pe Cale?
Care adevăr să-l conducă?

Constatare 1

Ăsta nu se mai face bine!
De prea băutele cucute
Pe picioare-abia se ține
Și-și țipă vrutele-gulgute!

De zile, ani, gura nu-i tace
Înjură în stânga și-n dreapta
Pildă se dă în ce EL face
Mafalda e! Sigur, nu alta!

Își ceartă neamul și țara,
Din nimic se face urât.
Își varsă veninul și-ocara,
De care e plin până-n gât!

Tot neamul, toată făptura,
Pline-s de lichele și hoți
Pe ele aruncă lătura
el, judecându-i pe toți.

Se dă drept mare-nvățat
Isteț de mic, purtat pe la școli

Cu burse de merit, chiar de la stat,
Cu dascălii? Colegii?: „toți impostori!”

Întinde-i brațul! Te mușcă de mână!
Mai rău ca un câine turbat;
Te-njură continuu, te scuipă o lună!
Uită – memorie scurtă!- omenia din sat.

Se dă citit prin multe citate
Ca papagalul din ne-nțelesele cărți
Scorește demonstrații savante
Inepțe concluzii, drept judecăți!

Mai are o vorbă cu...„Miorița”
Când mai toți o văd nestemată:
„O scârbă, desigur, guraliva oiță
Fatalitate, blestem, prea des lăudată!”

În țara română nu vede
Omenia, credința, tradiția divină
Nici marea comoară a limbii-n proverbe
Concluzia? O spune bătrâna latină:

Mens sana in corpore sano!

Constatare 2

Vine-o vreme, vine-o vamă
Din ce facem, da-vom seamă
Vom cântării, stârv, la bucată
Preț de-o ceapă degerată!

Orgolii mari, din ceruri cad
Sar după fix, direct în iad!
Fără busolă, indiferent de grad,
Toți o dau cu oiștea-n gard!

Celui ce judecă, fără sutană
Îi spui, faci cruce: Piei Satană!
Ști că n-aude, se vrea surd
Ce nu-l convine: e absurd!

Cocoși zeloși se dau curcani,
Deși nu fac nici cei doi bani
În lumea dulce... poama-i acră!
Prostia? răutatea? „Artă” sacră!

Dar știm! Și imbecilul crapă!

COLINDUL SOARELUI

(Lui Ion Soare la aniversarea a 70 de ani de viață!)

Soare
mândru soare
peste noi răsare
mereu
în veci
peste dovleci
ani rotunzi
șaptezeci

nu tu
paraschiv
nici dimitru
mergere
premergere
să se cheme ion
să crească
să rotească
rotunjească
din lumina
tina
fără vina
soarele marele

mare
pomul-omul
ionul
soarele
J Suno

iedera
peste umbrele
prea mici
pitici
în revistele locale
naționale
și planetare
cu umbrele tale
frunziș
fotosinteză
ucenici

cu viteză
cutează
pe tine
iederă

babel
talmeș
balmeș
cu vameși
cu Taleș
tălmaci
încurcă
descurcă
hrisoave
și snoave
tâlcuri
gânduri
slove
cu rime

nu cadențe
insistențe
soluții
instituții
Maxim Gorki
răsăritul
Soare roșu
pe gard cocoșul
trezește
educă
și reeducă
sclavii

slavii
și slabii
vechi și noi
ne govoresc
slavon
poate afon
prin ivan
poate Ion
slovă
slavă ție
soluția vie
permanent
Răsărit
pe pământ
cotropit
din zare
în zare
de ...soare

lumina
ucide umbrele
penumbrele
se face zeu
cu nume
renume
Olimp
și răstimp
apoi
apune
pe bune
peste culme

memorie
pe traiectorie
noaptea
visăm cuvintele
iscusitele
străluminatele
ortacii
horelor
orelor
prea sfințitul
prea meșterul
Manole
prea deaconu
prea șuiu
apoi mirea
mihaești
și el prea forum
și alții prea
cum Ște este
prea prea
se joacă
de-a Gloria

aieva
sunt toate
în cartea dinspre
și despre
bostanul de aur
cu vrejul topit
gând iscusit
stau în el
semințele

feritele
gata
să se pună
de grabă
la treabă
veni-vor
la soroc
izbăvire
supraviețuire
zorii noi
coconilor tăi
mare
măre
Soare

Anton Pann
Povestea Vorbei
Forumul
marcat cu V-ul
seniorii
juniorii
aplaudacii
creditorii
enciclopediști
cercetători
scriitori
eseiști
rebusiști
consilierii
chiar...primarul
forumiști
harului

solarului
ulciorului
OMULUI
ION SOARE
La mulți ani,
fără supărare!
26.10.2011

*

JOCUL CULORILOR ȘI PUTORILOR

Nu e ce se vede
Pepenele galben
A fost verde

Alo!, alo!
Calul alb al prințesei
... era maro.

A fost odată, ca niciodată
Imaculată
Îmbujorată fată

Împăratul Roșu
Ți-o spune moșu`
Era unul negru ca abanosul
Iar cel Verde?
Era unul din rasa galbenă.

Situația era albastră
Pe-o vreme cenușie
Vai de viața noastră

Fir-ar să fie!

Iarba verde de-acasă
Cu brumă deasă
Părea de omăt...

Cerneala albastră
Pe hârtia rozalie
Mărturisea,
Negru pe alb,
O mare iubire

Cerul era de păcură
Ziua de negură
Atenția liberală îngălbenise
Potopul popular era portocaliu
Amenințându-ne a pustiu
Cu roșeața oportunistă
A sărăciei ce... persistă.

Nu e ce se vede!
Omul acela, tolănit, bronzat
E un burtă verde
Mare-n stat, mic la sfat
Se dă! N-ați aflat?
Ditai Harap Alb!

Bani albi pentru zile negre!?
Făt Frumos s-a făcut Zmeul Zmeilor
Ca pe vremea revoltei (revoluțiilor!)
Zeilor, derbedeilor
Lichelelor și beizadelelor

A adunat „harnic” în lumea pigmeilor
Bani negrii pentru zile albe

Rozele cu pozele
Nevinovatele
Neîntinatele
Ne-au albăstrit
Măiestrit
Cu Număuita!
Semnează, contrasemnează, nu contează
Ștáfeta vitează care încă veghează:
Dej, Ceaușescu, Ilie prorocescu și apoi
La fel de strigoi pentru vremuri noi:
Penalul, cu cornu-n justiție, pre-stase!
Clanul Bă se scutur cele grase, dubioase
Vântu, bătu Voinicescu cu... foloase!
Pupilul, cu stângu-n dreptul, fals doctul
Cel cu dilul, contul, pontul,
Marele cățelandru, dacian și el,
Ponta victoriei la portofel!

Rosa Canina...sub acoperire de rugi

POEMELE RESTRUCTURĂRII...

(Altfel despre marile realizări revoluționare)

Tabloul unui fost...

În largă cameră albastră
Unde se-adună lume multă

Crucit, fixat ascultă,
Tablou, lâng-o fereastră:

*Ai fost - o spun lupii tineri!-,
Un baci prea rău și nesupus,
Te-au judecat însă-ntr-o vineri
Irozii și Pilații, de mai sus*

*Pusu-ți-au în cârcă multa turmă
Că n-ai voit să-ti rupă... Oltul,
Făcând întregul... vai! Fărămă!
Ca după ei... potopul.*

Și a-nceput atunci urgia
Politici lupi, cu păr schimbat
Făcură pactul cu hoția,
Pe loc, cu dracu-l-au semnat!

Au alungat reparatorii,
De parte peste gardu-nalt,
Cum prin exil medici-doctorii
Sunt alungați din stat!

.....

Erai, pe când nu exista tabloul,
Cuget senin cu vorba verde!
Papagali mai iscodesc cavoul...
Tu ai fost șef!, nu ce se vede?!

CATRENE... CU MIGRENE

(CFR-ul pe năsălie!)

Gara-i mohorâtă, tristă
Pare pustiită bine...
Din cele vechi încă există
Dricu-mbătrânit, pe șine.

**La cantonul CFR, de la Bețel (pe Valea Oltului!) prin
acoperiș au crescut copacii, iar un număr imens de inventar
se vede de la distanță.**

*

Cantonul vechi, fără de uși
Acoperișul rupt de doi scoruși
Fereastra spartă, stinsul felinar
La CFR ? Valori de inventar!

*

**În Gara Lotru, în vagoanele nemișcate, de ani de zile, au
crescut mesteceni, ca mușcatele în glastră.**

Din alt mileniu, o știm bine
Ruginite stau prin stații
Vagoane cu mesteceni pline
La ministerul cu... plantații

*

**Așteptând un tren întârziat cca. 90 de minute (pe doar 50
de Km de drum!) a trecut trenul din sens opus!**

Toți se uită cu răbdare și nu știu dacă mai vine

După-o lungă așteptare, de vreo oră și mai bine,
Iată-n zare o-arătare, goală, zgâriată toată:
O... săgeată! Din direcția... cealălaltă!

*

Misiunea celor de la ... Ministerul Transporturilor

Ministru, după alt ministru,
Să transporte-n veselie,
Cu popi și cu alai sinistru
Țara, cu noi toți, pe... năsălie.

PROBE SCRISE ȘI ORALE! BA CHIAR ȘI DOCTORALE...

Textu-i scris cu majuscule
La oral, doar test cu... scule
Minților prea minuscule.
Examinanții ? Megascule!

*

Se intră-n blugi la facultate
Adică, chiar... pe dezbrăcate
Dând din toate, dând pe spate!
Fără carte? n-dos se poate!

*

Pentru proștii cei flămânzi
Să n-avem prea multe mile
N-au talent, dar au izbânzi!
N-ai ca ei, atâtea ... pile!

*

Să nu fi doctor? E sinistru!
Cum poți fi cel mai Ministru?
Și-a zis: *Cum să-mi crească barbă?*
Când diplomele-s pe tarabă?

*

Diploma-i cu-acoperiri, imună
Când vrea, pe-anume, să-l impună
Ascunde tot, nu-i voie să se știe:
Mucles total la... SRI și SIE!

*

Asta e cu plagiatul:
Hoțu-i hoț, e împăratul!
Scrisu-i pe alb, negru:
Harapul alb... integru!

*

Ăsta e *jocul* cu... școală:
Ăla : bală..., portocală!
Cei cu cap, și minte multă,
Pe cel prost? lege-i!: L-AScultă!

A FURA - FURARE, ÎNTR-O LUME JUCĂTOARE

Fură fie-mea, s-a tot zis
Cealaltă fură... Bis!
Fură frate-meu, văleleu!
Machea? Fur și eu?
Fur-amanta, ca Samantha
Cine vede-n blondă toanta?

Ginerele-mi fură, mai anu`
Din averea lui Brătianu!

Ast-o dau învățătură:
Na, na...!, de-arătură!

*Toată banda are voie,
Pentru viața viitoare,
Să joace lumea în picioare!
Să se-arate jucătoare!*

Să nu fie mai prejos
Furară și alții, tot vârtos:
Fenechiu și Copos
Neica ...ciuc și văru ștoiu,
Vântu, iancu și nețoiu,
Nepotul și tata socrul
Fură bănci, fură și codrul...
Alții în plus, și-au tras și case:
Să vezi... cornul lui nea tase,
Ori cele vile, din... *arginți*
Mii...crescute, ca la prinți
Celor ce, de mult se știe,
Nu fac banul din sâmbrie!

Motanul-Felix fu săltat,
Patriciu luat, doar răposat!
Ce popor! Ce tristă clipă!
Când prea crede în **echipă...**!
Vor unii, să-i bage-n lot,
Parlamentul nu-i de-acord:
Toți tâlharii, prin palate

Jandarmi au! ș-imunitate!
DNA, DICOT și ANI
Vor selecții ca... germanii
De-or vroi constituționalii!

Prinși cu toții în flagrant,
Îl iau pe Dumnezeu garant,
Pun pe drumuri avocații
Să dea savante explicații
Trag de timp, de proceduri
Presa-n soldă: lătrături,
Strigă, ca-n guri de șarpe
Că așa nu se mai poate,
Se încalcă, doar se știe
Dreptul sacru... la hoție.
Când e certă ... o soluție,
Li salvează o prezumție!
Sentințe, șmecher pronunțate,
Pledate cu vorbe late...
Asta se cheamă: Dreptate!

Fură hoțul și se-nfruptă
Justiția luptă, necoruptă ?!
Procesul e lungit cu anii
S-o ducă bine hoțomanii.
Cum lipsește o hârtie
Prind ocazia și-l prescrie,
Alteori în loc de zdup
Generoși le dau un NUP,
Dacă nu găsesc scăpare
Le dau dura condamnare:
Anii grei, cu ... suspendare!

Ori, de ajung la mititica?
Trai ca-n burtă la mămica,
Ne scriu opere morale
Ca să scape de răcoare,
Se consideră frustrați
Niciodată... vinovați
Nu contează cinci dosare
Evident, fără scăpare!
Asta-i în POLITICĂ
Sus-Jos-Sus! Mitică

Ar mai fi o erezie
Prea invocata... *poezie*
Că hoțul neprins... de justiție
Dovedit, cu probe și petiție
Are prezumție de nevinovat
În secolul tergiversat
În care moare păgubașul
Fără zestre apoi urmașul.
El, hoțu-i, mahăr conașul,
Baron... cu acte pe orașul
Cu tribunalele, și cu oamenii...
Oamenii, neoamenii!

Rosa Canina, tot de sub rugii care doar pe poet înțeapă,
ceilați având imunitate!

RUGĂ

(Adresată lui Mircea cel Bătrân, într-o zi de înscăunare cândva!)

Doamne! Tată al zidirii

Din vecii Păstor al firii
Naltelor puteri Stăpân
Cată iar spre noi! Fi bun!

Lupul iar trânteste turma
Hăituiți ne pierdem urma
Pribegim în lumea largă
Pustiți de casa dragă

Păstori? Lupii suri cu traistă
Sunt urgia, vin în haită
Dat-au codrul, dat-au plaiul
Stâna-ntreagă și vătraiul

Îndrăgit-au iar hainii
Cârdășia cu „străinii”
Seva țării, câmpul pâinii
Joc de zaruri cu jupânii

Buluc vin, potop cu toții
Hulpavi la-mpărțirea prăzii
Cămătari, samsari... avarii
Lingușindu-i pe prea marii

Fac, vezi Doamne... „bine” țării
Brusc, ne sunt învățătorii
Știința da-vor cu arvună
Despre-ndatorarea bună

După cum te lasă mâna
Adevăr îți ie minciuna
Șpăgi, plocoane-s de bon ton

Vai de el!... sărac de om.

Vino Doamne! Fă dreptate!
Scoate hoții din palate
Dă-le hainele vărgate,
C-așa Tată, nu se poate!

Ia-i pe hoți cu mic cu mare
Că s-au adunat ciopoare
Tunde-i, bagă-i la-nchisoare
Pune-le sare pe piele
Și din piele? Fă obiele!
Ca să mântui neamul meu
De blestemul ăsta rău!

23 septembrie, 1999, Cozia

CATRENE CU MOȚ

La **FORUM** (în 5 nov. 2014)

Ne-a vorbit doct Moțoc, de teatru:
Textul înainte, imaginativ... de bine!
Deschizând fereasta-n patru
Și de-a lat și-n adâncime.

*

Maria Șufană filma... la ședința Forumului.

Vibrând artistul dalta-n lemn
Din senin se iscă semn:

Îi sări țandăra, zbanghia!
În reportera... Maria.

*

(Este vorba de Șufana
Ce se mai sperie sărmăna!
Înterupse-nregistrarea
Amenințată cu-nchisoarea
A șters iute ce-a filmat
A tăcut, s-a rușinat...
i-a sărit în ajutor,
starostele din sobor:
va face clarificare:
însă, data viitoare!)

*

INSISTENȚĂ

Artistul vru să se producă,
Să cânte mult și cu plăcere
Unor grăbiți și puși pe ducă,
Să-i țină acolo fără vrere.

Le-a pus politicos rugi-întrebări:
De vor s-asculte două, trei cântări.
Îți mulțumim anticipat, vrem o cântare:
Poate, pe-a doua..., data viitoare!

*

Nicolae Manolescu s-a băgat și el, partizan de ocazie, în controversata problemă a localizării Posadei 1330, punându-și la bătaie... autoritatea!

Critic, as printr-ale scrisului
Și-n ... misterele Parisului
Alt Manole... mahăr-bade
Se dă escu la posade...

*

La Perișani s-au găsit suspecte, săgeți ruginite, să se aducă argumente... istoriei locului

Comuna este foarte liberală
Într-o tradiție-nstăpânită
O săgeată-i prea banală
Și... e de rău, că-i ruginită!

Este de bine că nu au găsit potcoave de cai...

Pe cai mari bine-ncălțați
Are comuna cocoțați bărbați
Bine-ar fi însă să știe
Fără de potcoave, nu faci călărie!

OPINII

Despre o țărășenie veche din colivia lui „Anton Pann”

Pe cel mai cel, **cu culturalul... cool**, fără de culpă

Sus, prea sus, sedus, scumpu **public** l-a pus cu luptă
Cum-necum **socot c-o da colac** olimpic prin concurs
El u(r)(n)s **Năescu cu riguros, umor, mortal** discurs.

Membrilor fără de carte, dar cu... parte-n societate

Este mândră... Societatea
Deși nu ne place cartea
Scrisă-n versuri, ori în proză
Ce vă pasă? Facem poză!

Sucesiune-n cisme

La apus s-a spus, supus (la vot!) **uș uș!**
Marele dispare! Scursu-s-a în **duș**
Nicolae Nae se retrage, **Nicușor...**cel micu
În crampoane, ghete, cisme, vine Nicu!

Bo(u)stanului care nu răspunde la salut

Salutat de ești, s-a spus
Obligatoriu, dai răspuns
De n-ai știut-o pe de rost,
Mare ești! Un mare prost!

Rotonda plopilor aprinși ...în 2014

Rotondă pestriță de capete lucii și treze
Pătrată și multă-n scuarul lui Mircea Bătrânul
Scoate-n paradă, aprinde-n amieze
Șoapte și coate neroade, chiar zvonul, hainul.

Și adăugăm, cu amărăciune:

S-au aprins între răchite plopii
Au spus-o-n predica lor popii
Uitându-l pe B. Anania... care
Rug în rotonde de altare
Slujise vâlva prin vâltoare...

Despre proporția monumentului

Sub umbra cea mare în parcul lui Mircea
Bronzul pitic mai mic decât omul
Ne spune că unic și Mare e Domnul
Nimeni să nu-l întreacă în Vâlcea

La ...barul de la Ariel

Bine ne-a aprins ziua-ntr-a lui Mircea scuar
Cu lumea pestriță și... bună, oaspete-n dar
Cu pompă vorbit-au! Unii de bine, alți-n zadar
Bar bun la Ariel! Taclale cu har la pahar!

AGHIOS DE SFÂNTUL NAE ȘI SFÂNTUL FANE

Ghici?
Kitsch!
Uza
Zuza
Cu ventuza
Cu scuza

Ursuza
Și cu...spuza

Ocol dăm
Colindăm
Turism
Culturism
Olimpism
Capitalism
(și alte isme
cu clisme!)

Cu mușchii
Cu mușchii omului
La pomana porcului
Ca vijelia
Paranghelia

Mai dăm
Nu luăm
O tura-vura
Cu/in cultura

Cu aripi, aripioare
Ca râma, ori pe picioare
Cu boare
Putoare
Cu mic și mare
Iluștrii cutare
Se prezintă
Că reprezintă
Hău, hau, hău
Bine, rău

Răsună vale
Pe cale
Roze petale
Ei olimpicii
Paralimpicii

Unicii
Ciracii... săracii
Din Vâlcea
Dulcea
Salută Vulcanul
Din ăst anul
Cu Nae baștanul
Lui Anton Pannul

Epopoe? Epopee!
Sfadă
Pe stradă
Mineriadă
Neroadă
În sloată
Netoată
Gloată
Slabă
Snoabă
S-audă
Să vadă
Să cadă
Pe noadă
S-a instituit
Lustruit
Să se-nvețe

Din povețe
Din prostie
Să se știe
Despre Fănică
Fără frică
Mineriada culturală
La școală
Răscoală
Eroii erorii
Ai terorii
Blânda turmă
Dusă din-urmă
Să nu uităm
Să-i urmăm...

Încet, încet
Premiul Nemecek
Pe cer suie
Lui Fane statuie

Scopul
Tele-scopul
Miza
Surpriza
A cuprins
A învins
A convins
Dusă cu vorba
Chiar Moldova
În persoană, zău
Fane la Chișinău
Datu-s-a trofeu

Nobilul zeu

Sărăcie, sărăcie
Ce ți-aș face ție
C-un covrig
Încălzești de frig
Cu mărgica
Ori de frica
Goală, goală
Amăgeală
Boală-n școală
Fără de scofală
Unirea-n prostie
Fire-ar să fie
Ducă-se-n pustie

Lângă primar
Unul bun și rar
Om hotărât
Cel urât
Cu coate
Poate roade
Prea, prea credul
Ego(lago!) cel fudul
Ree...există
Zeu...există
și subzistă

Scribălași cu zale
Cultură cu bale
Urâtul, urâtul

Umple pământul
Cu cultul
Incultul
Oglindă de sine
Pute bine
Că îți vine
Din latrine
Fără rușine
Să-i fie dat
Drept atestat
Ce a fost creat

*

Girul in/culturii
Imposturii
Fardat
Este dat
De aproape anul
De clanul
Lui Anton Pannul
O bucățică
Pitică
Ca liderul cică
În confuzie
Cu perfuzie
Olimpică
Paralimpică

Una festivă
Prea festivă
Primitivă
Costelivă

Prima la colivă
Peste tot
La pișcot
Cu turiști
Fripturiști
Pseudo-artiști
Niciodată triști
Cu titluri inventate
Umflate
Că se poate
Spuse la lume
Să se minune
Ea săraca-i crede
Îi vede
Dusă, dusă
Sedusă
Cu vorba
Vorba, vorba...

*

Artă...cură
Cură lătură
Murătură
Acritură
Gemuri
Vremuri
Grețoase
Siropoase
Cețoase
Cabală
Năvală
Oarbă

Neroadă
Mineriadă
Culturală
Dusă la școală
Te-au dus, dus
La... produs
De jos până sus...

*

Trăiască
Trăiască
Domn Președinte
Unul cu/de minte
Descălecătorul
Doctorul
Universal profesorul
Să crească
Să-nflorească
În artă, în poezie
Guru-ne fie
Să o facă
De vacă
(în India sacră!)

Nu de oaie
Iar de sfântul Nae
Tot o zi de post
Să se simtă... bine...

*

Să trăiască
Să ne crească
Școlarii

Micii și marii
Ex pionierii
huliții, minerii
să se bucure
Încă gudure
Fane babanul
Să-l cânte Vulcanul
Moldova, Europa
La slujbă și popa.

*

Cin se-aseamănă
s-adună
și pe soare și pe lună
și la Vâlcea
și la Tulcea
Olanda
Groenlanda
Tailanda
Paranoi-landa
În Taivan
și la Vulcan
la Valea Măceșului
Curtea Argeșului
Parteneri-tovarăși
Uneori cârdași
La cașcaval și caș.

La mulți ani și... Ane
Cu zidiri, betoane
Inspirație și toane
Peste tot, hai-hui

Puneți-vă statui
Și faine coroane
Să le priviți
Fericți uimiți
Dar să știți
Tu Nae și Fane
Aflați la butoane
Pomenirile se fac
Pentru cei ce tac
Iar omul din statuie
Nu ie, nu ie!

Obs. Pamfletul acesta are legătură cu realitatea. Referința la cartea *Mineriada literară a elevilor vulcăneni*, apărută la editura **Realitatea Românească** în 2012, semnată, hipersemnată și iarăși semnată de Ștefan Nemeček este evidentă. Nu vrem să aducem nicio lezare participanților la concursul de creație, pe care îi respectăm, ori primarului orașului Vulcan, om de onoare, cu un respect pentru cultură deosebit, ori juriului și sponsorilor generoși, alături de profesorii îndrumători, cărora le mulțumim că au susținut un proiect cultural, fiind chiar de lăudat pentru acest lucru. Am primit cartea de la autorul ei și am constatat-o bolnavă de narcisism, cultul personalității, exemplu negativ pentru toți tinerii onești care se regăsesc cu numele în ea. Am găsit și impostură! Atribuirea de titluri false, ale unor presupuse personalități, asumarea reprezentativității pentru medii culturale onorabile, ducându-le imaginea în derizoriu ș.a.

GHICITOARE

Cerc cu gloată
Ca o roată
Zgomotos
Gelos
Botos
Găunos
Are firmă
De-l afirmă
Casă vidă
Prea avidă
Să cadă
Gravidă
Crisalidă
Apoi
Roi
La vreme
De vierme
Se târă
Dâră
Toacă ce vede
Se umple de verde
Refulează
Debutează
Cutează
De zor
Pentru zbor.

Cercuri
Ceruri
Și păduri

Vulturi
Singuri
Printre norii
Călătorii
Scrutează
Vânează
Pe cel ce cutează
Nesupus
Celui de sus.

Ghicitoare am spus!
Cine-i jos?
Cine-i sus?

*

ALTFEL DE CRONICĂ

Pe frunte sub munte
cute gânduri rânduri
pune punte poetul
artist trist strigă
intriga cetății în ceață
să mă vindece
de urâtul din lume.

*Petre Simion Cichirdan taie
ceața cu dalta
o risipește cu penelul
o colorează cu durerile
vremii.*

Tulburi sunt toate
la vreme de noapte

iscă vorbe pe hârtie
poezie
stare de veghe
legată în zeghe

din cea carte
sorb
orb
vorba
silaba
hip-hop
vreme de ieri
facturată azi

tăiată
în patru
apoi mărunț
să n-o uit
să strănut
să înjur
pe sperjur
că noroc n-am avut

că au vrut
că n-au vrut
țara-n țărână
lumea-ntr-o rână

blestem

gem
paradă
neroadă
păsări negre
de pradă

istoria isteria
tic tic tic și rit
sictirit
tac tac tac
robia sclavia
vorbește politichia

jug și plug
plăvani
lacrimi de boi
ploi
patimi
nesfârșite patimi

glorie-n cer
oameni
cu nume
prenume
ornamente
paramente
și chiar monumente

veste
poveste
cu a fost
și este

cu scribii năimiți
uneori vestiți
păpușarii cu sfori
te trag cu drag
de subțiori
ca să crești în piață
cu și fără viață
paiață

dimineți
răzleții
singuri cucii
năucii
și toți uitucii
vor revoluții
noi soluții
eroi noi
țapul ispășitor
la tocător

nimicul cu glas
prea plin
de venin
turma mănata
e gata
să-și ieie răsplata
lupii la pândă
vor hăcui cu dobândă

turma flamandă
după *tabula rasa*
își plânge soarta

toanta asta
necurmată năpasta

Doamne iartă !
pentru ceartă
răbojul mut
dă-l să-l ascult
să-l privesc
să mă umple
la tâmple
să se întâmple
să vad prostia
pusă mâlc
cu tâlc
de satan-omul
ne-omul tâmp
cu nume de sfânt
coruptul integru
smoală de negru

suflet de cărbune
spune spune
minciuna din lume
diavolul din veac
fără leac, fără leac

venit-a trimis
cu misie
și permisie în Râmnic
pe maidanul din *versai*
de la porți de rai
petre-simion

apostol, lui Cichirdan
din plai hotinian
să ne fie
de trezvie: poezie
să ne dezlege
în lege
poate-om înțelege

frumosul ne iartă
pus la poartă
artă

petre seceriș
din pietre
prelins distins cuprins
pe tîpsie-ntins
hrană să ne fie
ne îmbie
apoi cu furie
strigă strigoilor
lupilor:
lăsați semănătorii
viitorii
să treacă prin iarnă
rânduiala!

Nădejdea e-n brazda
gazda
da da da
Sămânța mirabila,
cu noi în ea
în casa, acasă bătrână

deșteaptă-te române !
nu de mâine
chiar de-acu...uuuuu

*

AVOCATUL

La ...Anton Pann
De vreun an
Pe/*în bandă*
Dom` Nae **comandă**
Bunu-i șeful
Tare-i cheful
Comandă ce poștește
Fraierul plătește
Dar s-a constatat
Lucru minunat!
Ciracii-s mulțumiți
Supraonorați
Galonați
Diplomați
...prețuiți
Și s-au înmulțit!

Cei, plecați... eroi?!
Sunt *pe la gunoi*
i-a văzut... cică
maestrul... poșircă
(cu litera mică!)
pus pe căutat

mare avocat(?!)
văzu competent
foarte insistent
false atestate
diplome truate
și câte toate...

Scriitorul de rromane
și mili-epigrame
când are toane
s-a dedat cu pică
să ne contrazică.

Întrebăm fără de ură
De ce-**atâta tevatură?**
Între juriști micuți, ori mici
Cum s-alese Gigi-aici?
Cum pică adus de vânt
Purtătorul de cuvânt?
Cum văzu el chiar **ficatul**
Făr să-și deie doctoratul?
Să fie năravul gol
Cum e *turcul* ș-un *pistol*?

Îi spunem de-acu-nainte
Să stea locului, cuminte
Unii-s doctori la butoane,
Alții doar la... tomberoane!

Poți căta, foarte curat,
Precum sluga la-mpărat,
Lui nea Nae, avocat,

Scuze, fără rezultat!

(Replica la **Omagiul "Președintelui"**, autor Gigi Poșircă)

*

CĂRUȚA RĂSTURNATĂ

Ni s-a rupt căruța în drum. Venea săraca de departe... Trebuie spus aici că, nu demult, rămăsese fără surugii ei destoinici, care se vor fi coborât puțin în eternitate. I-au înlocuit cu multă bunăvoință, oameni cu greutate și priceperea necesară. S-au aciuat însă, de vreme rea, sub coviltirul încăpător și generos, foarte mulți *autostopiști* și *autostopiste*, dar și ne... După trecerea intemperțiilor, nu s-au mai dat plecați. S-au suit fără să întrebe pe nimeni în căruță și gazdele, o asociație deschisă înnoirii, i-a luat la sân, să le cadă dinții de lapte, să poată mușca la vreme, temeinic. Între cei veniți, din niciunele culturale, se afla și un nea, ca o posibilă formulă lui Nae. El se va fi ivit din (nea)nt, să salveze căruța pe care se chinuise atât să o răstoarne. Greutatea noilor veniți va fi împotmolit căruța. Atunci s-au pus cu toții, unii heis, alții cea, să o scoată de unde au băgat-o, fiecare dorind să ajungă undeva, nu toți în aceeași direcție și au rupt-o în două. Unii se suiseră în ea chiar în ziua accidentului și erau tare grăbiți. S-a ivit atunci, salvatorul, numitul și renumitul Nae, nu doar pe la noi, dar și pe la Băicoi, cu talia lui pitică, de importanță națională și internațională. Avea cinci roți colorate la coșmelia lui olimpică și le putea împrumuta, de tot, că despre olimpismul din puzderia de cluburi apărute ca ciupercile după ploaie, doar să dea bine la claxon, (să se audă la stăpânul, ușor de dus cu gălăgia!), nu se va pune vreodată vreo problemă. Viitorul nostru? Este tot gloria tre-

cutului, respirată vocal pe la sindrofiile, nu puține la vreme de criză. Improvizatie, festivism, diplome de merit tipărite să a-jungă la toți participanții, gogoși umflate și vândute cu pudra lor, praf în ochii și așa orbiți, ori hipnotizați de gargara locvace și tâmpă. Venea pentru o arenă în plus, cu un public apriori dresat și aservit prin mici atenții. Deviza olimpică, căzută și ea pe taraba pieței, se va vădi aici un pretext: totu-i să participi! Doamne! Uite ce salvare miraculoasă, sări o traseistă, cu sânii ca gușa de porumbel, la gâtul salvatorului. Alta, dusă și ea pe la biserică, fără să fi fost ușă, îi promise o implicare totală, ca amintire pentru marea minune. Un fotbalist - filosof încerca să țină evidența publicului intrat pe porțile larg deschise și care dorea să-și cumpere dreptul la... urcarea noului surugiu pe capra căruței. El a rupt căruța strâmb... greșind, de vreo două ori, numărătoarea. (odată în minus! Ghici pe cine?, a doua oară în plus, să corecteze prima variantă, oare de ce?). Altul, înțelept de da peste, ne spuse o poveste. A visat el că din cauza multelor cărți scrise de călătorii căruței, evident necitite de nimeni, s-a îngreunat căruța și a cedat. Să ne învățăm min-te! Pe viitor cine va mai scrie vreo carte, o singură carte, să nu poată fi suit pe capra căruței, să-i fie interzis prin statut! Altul, specialist în câini, în proceduri electorale, nervos foarte, frustrat (numai el știe de ce!), îi tot da înainte cu imbecilitatea românească, salvabilă doar prin monarhie!, încerca să le spună celor agitați de minune, că un altul, de față fiind, va face și va drege...(?!). Altul deplângea o stare de disoluție, fără să facă ceva pentru reacția coezivă, dar bucuros de aprecierile colegilor (chiar are motive să fie apreciat!). Povestea cu cocoșul roșu, adică cu creastă și mult, foarte mult cucurigu, a prins i-mediat găinile buimace și desperate de tunetele ploii, care spă-la coviltirul căruței și crestele lor, lipsite oricum de materie ce-nușie. Noroiul devenea tot mai adânc, că abia se mai zăreau

oamenii de... bine. S-au opintit cu toții și au reușit să pună pe capră pe omul(?!), supercalificat, experimentat în hocus-pocus, dar și în iluzionism, hipnotism (foarte gustate de cercul popular!), să le fie baci, că stâna nu este fără câini (chiar dacă nu toate javrele sunt dulăi de rasă!). Să vezi bucurie pentru porumbițe, pentru cotizanții sosiți cu candidatul la ... capră, pentru presa locală și internațională, că și ploaia a stat uimită, crucită de exuberanța care îi cuprinsese pe căruțași. Îndeplina cu brio condiția esențială: să nu fi scris cumva vreo carte, vreo poezie! Erau permise, totuși, articolele din presa cotidiană și emisiunile TV, la care presta omul, cu capra-n căruță și el călare pe ea.

Avem o dilemă! Nu știm de ce și-a dorit să fie vizitiu, nu știm încotro vrea să ducă atelajul, pe unde o va face și mai ales cum o va face, pentru că în afară de faptul că el merită lucrul acesta nu a suflat nicio vorbuliță. Ne pare un nonsens, să vorbim de direcție pentru o căruță tocmai ruptă și înnămolită! S-au mai văzut cândva minuni când mașini de marcă au reușit să funcționeze doar cu... claxonul! Concluzia noastră, ca a lui Stan Pățitul, este că în haită urla ca ea, în cocină, inevitabil, dacă nu devii porc vei fi sfâșiat de aceștia și îți pui problema salvării tale, dacă nu ai putut evita scufundarea în mocirlă a tuturor călătorilor. Vânturarea ar fi o soluție, dar în mocirlă și pleava are greutate... Din vulcanii noroiși scapă doar cei norocoși și cei ce nu le încearcă fierberea și clocotul!

09.05.2012

CATRENE PENTRU „LIRĂ”...ȘI CHIP

1

Nesfârșirea-n iubirea ca para
E scutul și sabia ce apără țara
Istoria scrisa, spre luare aminte
Munca tenace, iubirea de științe!

*

Roșită-i sabia de mânia
Platoșă-scut ni-i tricolorul
Icoană? Țara Românie!
Cu chip, din veac, POPORUL!

*

Un El, o Ea par că se ceartă
Stau față-n față ca-ntr-o sfadă
Din ceru-nalt îi plouă artă
Ei știu de glumă și de șagă!

*

Ce-i aici? Care-i pricina?
Oltu-noian, de ape multe
Supărat e pe Despina
Și vrea Ostrovul să-i mute!

*

Între pământ și cer e norul
Câte-o dată și... Mohorul!
Altă dat`, cu ceață deasă
Ziua-ntreagă e... Nopteașă!

*

Din cerul cu tulburare
Cad pânzișe ploii de soare
Le privim cu încântare,
Cu rucsacul în spinare!

2

DRAGOSTE DE LOTRU

Limpezi adunări de ape
Munți cu fruntea în soare
Voinic peste tot și toate
Lotrule! Ne ești sărbătoare!

Cristal, în marea alpină,
Cu susurul prins în salbă,
Smarald de cetină-n lumină
Zbucium cu-nsorire albă.

Pe Lotru, acolo, acasă
Voineasa mândră tu ești
Cu Puru și Vidra mireasă,
Chemare, mereu să iubești.

Balindru, Dobrunul, Noptea
Poteci umbrite, ascunse-n brădet
Ne cheamă! Ne cheamă frumoasa,
Cetatea luminii de la Ciunget!

Nedei, Muntinu, Micaia
Din Robu-n Parâng și pe Goața

Jidoaia, Mălaia, Păscoaia
Își frământă limpede viața.

Di-nalte Obârșii, către Brezoi
Treci prin adânc, pentru noi.
Ești chipul cel nou dintr-un tot
Cum României îi este un OLT.

Lotrule! Lotrule! și tu Brădișor
Apă, aer și foc tuturor
Valea-ți atât de frumoasă
Ne este, pururi... acasă!

3

ÎNTREBĂRI...DE CE?

Toată lumea-mi zice Lotru,
C-am furat un lemn din codru?
Era din pădurea mea,
Lemnul fiind, doar o surcea!

Cu legi-drujbe nou veniții -
Cum s-or numi, pricopsiții?
De ce vor să ne doboare:
Păduri bătrâne, seculare?

*

CONSTATARE

Codru-i frate cu românul!
Dușman e statul?!, jupânul?!

Stat român, stat român,
Cin te-a prostit? Nu ești stăpân?!

*

ÎNDEMNURI

Tu neam momit, în amortire
Trezește-te!, vino-ți în fire!
Caută-ți păstor, acum!
Om de caracter, om bun!
Să aibă grijă de moșie
Că ne ducem pe pustie...

Oameni buni, veniți acasă!
Nu lăsați șoareci să roadă
Țara voastră cea frumoasă,
Să ne punem iar pe treabă!

4

REȚETA PARVENIRII ÎN TRANZIȚIE (Dialog lămuritor!)

A: Hală, Bală, Potcoveală, Jumuleală, Tăvăleală, Ruinare, Desfințare, Ploconire, Lingușire, Nesimțire, Țepuire... PROCOPSIRE, PROCOPSIRE... Ce-ați mâncat de v-ați umflat?

B: Bănci una, două, șapte, nouă/ cinci uzine/ șapte mine/ combinat - pentru nepot! Înghițitu-le-am de tot, fără să mă șterg la bot!

A: Ce-ai făcut de le-ai plăcut?

B: Șpaga, șpaga, draga/ Plocoane cu desaga/ Comisioane la ... bidoane/ conturi... cu ponturi/servicii cu vicii/ strâmbے politici/vile , limuzine/ credite pe de-a moaca/ chiar de-nțarcă vaca/ e și a mea, se știe? această Românie/ ce să-ți mai îndrug! Doar eu știu s-o mulg!

A: Tu ce mamă ai avut, în ce școli mi te-a crescut?

B: Fără mamă, fără tată, am crescut deodată, din apă/la școli înalte de corecții/ ore-n frecții, fără lecții/ practica? Cu fete-n baruri, masterate-n cărți și zaruri.

A: Cu cine-ți petreci, vremea pe poteci?

B: Cu miniștri, senatori, avocați, judecători, deputați și jurnaliști, cu bancheri și fripturiști, în talk-showuri și serate abundent televizate!

A: Cum ai devenit politician vestit?

B: Am promis și compromis: lapte, miere, paradis,/opt partide am schimbat/ după cum am „cotizat”/Sunt tot timpul la putere... Acolo e viață Vere!

A: Ești mare, și încă-ți dorești, alte coarne bourești?

B: Să n-am de nimeni teamă/să n-am vreun stop la vamă/să nu mă calce-o gardă/ să n-am zăbrele, ori vreo zgardă/să n-am în praguri fiscul/să fiu sigur/ să n-am riscuri/ să fie după cum

am zis, viața-mi Paradis/ aici, printre calici/ apoi, după cum se
cade, și prin țări mai calde/ca-n astă globalizare/ să fim păsări
migratoare/ integratoare/ fără păcate comise/ toate fiind pre-
scrise!

*

MISTERIOSUL DECEMBRIE, 1989

Coșmar
amar
de ce... m(br)ie?
are în sine,
numai Întrebarea?

UE, ca un ego întors,
ca toate pe dos,
nu mă lămurește!

Poate cândva... istoria?
când toți teroriștii,
și cei din noi,
în dungă
și de lângă
deveniți
smeriți,
liber schimbiști
din teroriști,
liber cugetători
îngeri păzitori
vor sucomba...
de miere,

de plăcere,
de prea frumusețe
și... bătrânețe?

Istoria scrisă
la grămadă,
de fațadă,
cu râie,
în vrie
în prea acu,
nu-i decât isterie!

Ilie, Ion, Nicolae, Din, Stancu
și alții cu tancu,
de mulți ani escu
nu grăiescu
vorba lor
tuturor
deși povestea
... de poveste
musai!
adevăr ocolește!

Roman, Brucan, Voican
un întreg aliotman
de liber cugetători
tăiați
și botezați
cu griji și dor
de ale lor
de spor
tuturor:

miniștri
ambasadori
demnitari
cugetători
culegători
cobe negre
și blesteme
anateme
fără steme

amatori
regizori
și mari actori
au făcut
ce s-au priceput:
piața arenă
în mare scenă
fără jenă
spectacolul
și-au zis
să se vadă la Paris
sa ne scape de plictis
I-au transmis
gratis,
mințind popoare
la televizoare
chioare,
i-au dat nume
de renume
i-au zis revoluție!
contra constituție
nu aveau soluție

la diluție!

Prostituție?!
la balcoane
cu butoane
nu erau cucoane!
dirijorii
farsorii
luminătorii
chiar ei actorii
jucau soarta țării.

„Poetii” ... ca nebunii
asmut stâna și câinii,
veghează
la pacea vitează,
uneori chiar visează
...se fac că lucrează!
blestem mare-n
nelucrare,
țara-i un eșafod,
norodul în exod
prohod nerod
la cap de pod
la porți închise
interzise
fără fise:
vieți ucise!

Copiii?
vai copiii!
mureau de moarte

jocul de-a eroii
erorii stârnită!
soartă cernită
jucau naivii:
tumbe și bravade
pe baricade,
scorneala
fără nume
și pronume!
îi ucideau cu frenezie
cei în nevoie de sânge,
(alții i-or plânge!)
roșie soluție
pentru revoluție!

Revoluție?

Unii o respiră,
o transpiră
le este încă
a vieții poruncă
o beau, o mănâncă
cauză sfântă!

Alții:
mame și tații
surorile, frații
celor înjunghiați
în decembrie amar,
pe altar
blesteamă,
fără teamă,

corbii orbii:
strigoi pe eroi,
prânzind revoluția!

Au slobozit lupii în casele românilor la vremea colinde-
lor. Păreau trimișii lui Irod să-i caute și să-i ucidă, de la orice
vârstă în jos, numai să poată fi vânată puterea și pe cel ce încă
purta sceptrul. Au trimis pentru goană televizorul să țină în
hipnoză ținta, apoi criminalii năimiți au executat copiii nevi-
novați și pe cei ce păzeau adevărul despre răii și relele lor, să
nu ni se arate mai târziu eroi. Se va fi găsit un „terrorist” pen-
tru fiecare, ca un înger păzitor îmbrăcat în pulover, uneori în
întunericul împușcăturii pe la spate, în colportare de zvonuri și
informații false, să ne facă turmă dezlănțuită, să ne călcăm or-
bește în picioare, unul pe altul, frate pe frate, într-o bezme-
tică rătăcire.

Despre acarul Nicolae și soața lui Elena, cu toate pă-
catele lor trebuie să-i vorbim de bine. Au fost uciși cu cruzimea
barbarilor, ilustrând prin masacru terorismul pur. Au ridicat
piatra cei ce azi legitimează actul de cruzime abominabil, ne-
creștinesc (în sfânta zi a Crăciunului!) și au adus ceea ce era
previzibil: sărăcirea în toate domeniile vieții așezate, blestemul
neunității și himera stăpânului binevoitor. Despre noii păzitori,
unii *in travesti*, și despre sirenele ademenitoare? Timpul ne va
muri pe toți și atunci urile și resentimentele vor muri și ele.
Abia atunci devine posibil un nou început, dacă înainte de
judecata finală vom spovedi păcatele. Numai așa istoria
decantată va vorbi despre ce a fost și se va scrie, ca scriptură
nouă, de către un nou stăpân. Fie acesta îndumnezeit pentru
că viața pe cale are întotdeauna nevoie de adevărul gol goluț.

*

ÎMPUNSĂTURI AMICALE

Lui I.P realizator de emisiuni (in)culturale pe la canalele salubre ale TV-locale

Aoleu! Ce chin, ce jale...
În încâlceala dumisale:
Doar limbă spargă, mandarină
Privești sașiu, fără vreo vină.

Prin mulțimea de canale
De-l văd, cu multă jale
Scurp iute-n sân și pe antenă
Cruce îmi fac și-arunc o anatemă

Lui I.P care s-a supărat pe Artur Silvestri

În cea seară, în cel loc
S-a supărat, se făcu foc:
A.Silvestri nu-l prooroc,
E-o cadă de Târnăcop!

Elevii s-au supărat pe I.P, care nu se coboară din Academie în clasă.

Iubind mai mult pe C. Baltag
Despre care-a scris cu drag
Elevii toți din gelozie
L-au cam urât, fir-ar să fie!

N-au mai vrut chineza
Pe scaun i-au pus piuneza
L-au implorat să nu le treacă pragul,
predea lui Cezar și Baltagul.

Când te citim, chiar ne crucim
Doamne ce harababură
Din ce știam mai rău prostim
Ni se strâmbă limba-n gură!

I.P și uneltele

De Târnăcop nu-i este drag
E-o bună coadă de Baltag.
Ce zarvă-larvă-n limba spargă
Cine?, cât?, cum? să-l înțelege?

Într-o seară la cenaclul „Petale” dedicat lui Păstorel Teodoreanu, lansam catrenele:

Introducere:

De are, de nu are rost
Se scrie azi și mult și prost!
Să n-am parte de blestem
Am să scriu numai catren!

Lui Păstorel post mortem

Vin d-ăl bun băut-a cu plăcere
Că mort de e ni-l tot mai cere
Cred însă, am și o părere

La cârnăciori și mici, băut-a bere!

Și azi ca ieri, cu „frații” de la Răsărit (de dincolo de Don și Nistru)

Davai ceas!, davai palton!
Davai tot!, până la ras
Da, vai! ceas nenorocit
Cu ce „frați” ne-ai pricopsit!

Narcisismul poeților care scriu privind-se în oglindă

Se uită-ndrăgostitul în oglindă
Se suleimenește și se strâmbă
E-ndrăgostit de sine, să se știe
Oful și-l spune, scriindu-și poezie.

Viorel Popescu vrea o... Boema la Râmnic

Și-a pus în minte, si-a dat și temă
La Râmnic, Viorel vrea o *boemă*
Ca moldovenii mă întreb: *cu cinii?*
Avem Boema și pe Mimi, ale defunctului: Puccini!

ÎNTRE RECTILINIUL, CU OCHELARI DE CAL, ȘI DATUL ROTUND!

Un „I.P”, constatat de noi, prin cele de la lume adunate, se va fi văzut,- cum oare?, că noi i-am ascuns numele!-, dus la judecata, aceea în care gura lumi-i slobodă! Niște catrene ne-

vinovate, un fel de ecou că faptele există, au sonoritate, sunt vizibile și... evident!, sunt băgate în seamă, au produs supărări unui ins cu deprinderea privitului în oglindă. Întorcându-se spre sine, arbitru al propriei imagini, el ne-a arătat o buclă a celor rotunde, iar noi, conformându-ne încercuirii, vom vorbi aici despre neica π (P. I)

Starea de autoadmirație, într-o lume normală te poate îmbolnăvi de narcisism. În mod sigur privitul în oglindă se justifică pentru ajustarea chipului, să dea bine ochilor celorlalți, că tocmai vorbeam și de lumea care privește și judecă tot ceea ce vede. Lumea adeverește ceea ce ea vede și înțelege și acest fapt îl exprimă celui ce ține cont de părerea ei. Raportarea persoanei la lumea în care trăiește, ca un punct de vedere venit dinspre spiritul mai multora, poate da orientarea mersului printre oameni. Oamenii normali, adică nu cei bolnavi de sine, mulțumesc celor ce le arată metehnele. Cei cu puțină paranoia, cu mania persecuției, au nevoie de aprobarea faptelor lor, condiționată, și de laudele neconținute, chiar dacă nemeritate. Au nevoie să se gudure la atențiile, de circumstanță, venite de la notorietățile darnice în aprecieri și ele în mare nevoie de aplaudaci.

Să vorbim, așadar, despre o pseudo - persoană bulversată, întoarsă pe dos de propria imagine, oglindită în spațiul complex. I.P, devenit π , prin efectul reflexiei, a dus o raționalitatea în irațional. Dacă diametrul, ca o linie dreaptă, pe care merge calul mărginit de ochelari, nu își mai încapă în piele și devine orizont circular, călărețul pe calul de lemn se vrea cu mult peste întreirea dumnezeiască pe care o debordează. Da. O face de 3,1416... ori (cu o infinitate de numere, în nesfârșirea unei cozi, care se gudură și ea!). Nenorocirea cea mare este că apare învârtitul, circular, în jurul cozii, care induce amețeala și ideea că ești în cerurile nemuritorilor - care se hrănesc numai

cu imnuri, osanale, ode și rugăciunile celor de jos. De jos de tot!, și pe care în superioritatea lui (fiind mai sus de Dumnezeu! Insuși!), acest Neica π , nu se observă semănător de cuvinte normale, pe înțelesul tuturor, ci crainic doar zeităților, oricum în genunchi în fața staturii sale în căutare de monument.

Reacția insului, pentru noi un infinit mic și impersonal, un om fără nume - numele sfințește persoana cu chip dumnezeiesc!-, ne obligă la gâlceava cu atitudinea sa. De la Aristofan polemica, pe care grecul antichității o personalizează, își are rostul ei în clarificarea relației între oameni, ba chiar și între oameni și zeii de mucava (după spusa unui specialist, cu doctorat în imagologie : Iuliana Marciuc!). O nepersoană nu se poate trata decât în dodii, așa că așteptăm întâi să își declare insul persoana, recunoscându-se după inițialele, care pot fi ale unui miliard de oameni... impersonali. Pot intra în rezonanță cu vibrația mesajului toți cei care își recunosc chipul și vor să-i dea un nume explicit. Atunci putem discuta cetățenește și într-un dialog public, civilizată, de la persoană la persoană, cu argumentele față-n față! Revista, care a catrenat cele adunate de la lume, este doar vântul care duce vorba. Nu și-a propus să aducă prejudecii de imagine, ci doar o atragere de atenție, asupra unui fel anume, într-o discreție care să-l pună-n gardă, doar pe cel cu musca pe căciulă. Într-un catren s-ar putea spune cam așa:

Neica π , irațional de când există
Trăsnit, întors pe dos, chiar IP
Cum să se vadă-n vorbe de revistă?
În cerul său, El n-are chip!

Am căutat, prin orizontul... sferic și etern, povestea altora. Toți povestitorii, aleși dintre nemuritori, puteau să se inițializeze prin M.S! Miguel de Saavedra va fi rătăcit împreună cu cavalerul său rătăcitor, anacronic și bolnav de utopie. Mihail Sadoveanu, prin hanuri va fi ascultat povești (și el aduna de la lume!), apoi cu baltagul va fi înarmat o altă variantă a ... Mi-oriiței. Mihail Sorbul, cu pătimire roșie, ne va fi reținut în cele ale psihicului. Marin Sorescu, și el cu păsările lui nocturne printre crucile din înseninări și verdețuri, ne va fi amintit de alte păsări, mai antice. În slujba poveștii noastre, mai scurtă decât un sonet de-al lui Cervantes, ori vreo baladă eroică - e-roul nostru fiind un Neica π! - vom semna cu... M.S.

P.S

Să ne amintim! La Cenaclul „Petale”, în reuniunea lui din 29 martie, 2017 citeam, ca replică unei mărturisiri publice, un catren cu o dedicație... ghicitoare: „Unui critic local, cu limbaj savant, care s-a declarat, recent, inamic lui Arthur Silvestri”. Era o atitudine față de un atac la o persoană care trecuse la cele eterne: *De „Târnăcop” nu-i este drag/ Îi mută coada la ... baltag/ Ce zarvă făcu, ca să se știe/ la cei de jos și din Academie!*

Cenaclul era un omagiu adus lui Păstorel Teodoreanu și acolo erau oameni care gustau umorul, ironiile și mai ales critica, că doar acolo se expun încercările literare, înainte de lansarea prin reviste, cărți, etc.

Am aruncat în spațiu o critică/autocritică, în care mărturiseam de ce scriem catren: *De are, de nu are rost/ se scrie azi și mult, și prost/ să nu am parte de blestem/ am să scriu numai catren!*

Mă înșelam desigur! Am aflat că niște biete catrene l-au supărat pe I.P, transformându-l în ... neica π, lucru ce mă

obligă să fiu mai atent cu catrenul, încă departe de-a fi: epi-gramă !

*

CTEM „Lotru” Voineasa

Catrene ecologice de... *petrecanie,
pentru Lira „Vânturarița”**

(Govora, martie 2018)

Lira, lira,
Liru`, lirul
Time is money!
Plătim ... birul!

Govori-vom! S-a cerut, se știe,
În ton jelit de petrecanie
Ceva despre ecologie,
Poate-o spovedanie...

1. *Vacarm asurzitor fac drujbele/Nu le opresc nici slujbele!*/ Cugeta, murind pădurea:/ „Ce omenie-avea securea!”
2. Pădurar, gropar, nebunul/Marcează patru-n loc de unul/Ar da-o și mă-sa dracu`,/Din „4 x 4”, de teren,... săracu`!
3. Cheli-voi Doamne, înc-un grui/Să fac traseu și orbului/ Cu drumuri largi și asfaltate,/ Turism cu mașini și gloate! (Mersul pe jos? Se-nțelege!/Dat să fie, afar`, prin lege!)
4. Radarul pădurii?!/ E contra naturii!/Crește viteza? Crește și șpaga!/ Și... încrengătura, draga! (Prin dispariția crângului a crescut: încrengătura,/demagogia, impostura,/hoția și post-nomenclatura!)

5. Să vă fie mai ușoară/vânturați ranița goală./Noi cărăm, încă, rucsacul/La fel de gol, și el, săracul!
6. Plantăm unul, trecem zece/tăiem zece, mințim unul!/Minte sluga și stăpânul,/ năravu`-n vine, ne petrece!
7. Au coborât urșii n-oraș/Să-și caute de hrană și sălaş./Adaugă și supărarea lor:/„mor!, mor!”, în cor, lângă popor!
8. Distrugem jnepeniș pe creste/ Să fie asta-o bună veste?/„Pășunea-i bună, o vrea oaia!"/ Gândește adânc, ministrul Daea! (dar, când izvoru`-o să dispară/pe colții suri nici iarba n-o să crească/Pietre-n deșert, spinări o să apară./Mioara va-nțărca, și stâna românească!)
9. Fără vers/pe invers: Românul era fratele codrului și acesta îl apăra de dușmani, luându-l la sân. Acum ne-românul (un fel de ne-om!) este dușmanul pădurii, pe care o ascunde prin buzunarele fără frontiere și adâncime!
10. Se vrea un bilanț la CENTENAR!: Din codrul nostru legendar/ tăind barbar: secundă și hectar/Chelit-am cu pornire hoată/ o ditai țară „dodoloață”!

Lira, lira,
liru, lirul
Time is money!
Dat-am birul!

***petrecanie**, cuvânt inspirat de prietenul George Țărnea - acum petrecut dincolo! - cel care participa la Voineasa, în anii`80, la Lira Vânturariței, organizată acolo.

Bocet *cântării* cu de-a sila

(La festivitatea de premiere, a unei „Lire”
într-un 4 Martie, 2018!)

Lume multă, cluburi multe.

Să vă vadă?

Să v-asculte?

Să primească chiar insulte?

Cât poți răbda, tu!, festivitate?

Vechi năravuri, răposate?

Cu temenele, lozinci și vorbe dulci

Nu poți lumea... s-o mai duci!

Diplome, daruri, chiar clondire

Nu mai scot lumea din fire!

Cântarea?, fosta, la comandă

Ascundea... să nu se vadă!

Spunem de la obraz, fără de greș!

Mult gunoi e-acum sub preș!

*

MIRCEA CEL MARE

Mircea cel Mare în anticamera strănepoșilor

La noi hotaru-i sfânt, cât este țara întreagă

Glie străbună, ce-n rădăcini ne leagă.

La noi istoria se scrie în cartea fără pagini,

Iar vatra ne e largă, când graiul n-are margini!

Întoarcerea cailor

Se întorc acasă caii, Doamne!
Fără copiii bejenți departe.
Se-ntoarce dorul de-aproape
Urgia, Doamne! ne desparte.

Și azi voievozii

(Dedicație protest, pentru necanonizarea, la 600 de ani de la moarte, a voievodului Mircea cel Bătrân, cel Mare - de către Sinodul Bisericii Ortodoxe Române!)

Și astăzi mai stau voievozi prin cripte,
În cete așteaptă înaintarea în grad.
Ierarhii-zăvozi se-ncurcă în scripte,
În *sutane de aur* țin sfinții la gard!

Doamne? și Tu... !

În *haina* trădării poate fi oricine,
Să nu v-amăgească „omul de bine”!
Pare un înger omul cu mască,
Din el, un Iuda va să se nască!

Bătrâne Voievod!

Anii s-au dus pe poteci
Știate de urme și fapte.
E noima, în cele ce ști să petreci,

Nu-n *sutane!*, ci-n taine și fapte!

Veneau spre noi, neamuri, istorii

Aveau, în valuri, cele iluzorii...

Lumină-n soare, doar învingătorii!

Precum ascunși în noapte, zorii.

Trecut pașiv prin lanuri mari de bozii

În Țarigrad sunt azi păduri de minarete

Împărați, în purpură? se cred zavozii!

Un teatru tragic, prin iarmaroc și piețe...

Rămâi doar Cozian, comoară sfântă!

E beznă-n jur, mișună-n preajmă hoții!

Oastea de sfinți, un neam plecat te cântă

În cer! Iar pe pământ: doar patrioții!

Rătăcitor

Rătăcitor, tu, suflete de chinuri

Neobosit, ce birui pururi

Atât de-ascuns, că nimeni nu te vede,

Mereu prezent, în tot ce-i verde!

La Cozia

(Doarme veșnicia necanonizatului Mircea cel Mare!)

La Cozia, eu l-am văzut pe Mircea, peste tot:

Era prin munți, pe Dunăre, Carpat și Olt.

Nu-mi mai explic! Nu pot, oricât de mult socot,

De ce pe Marii, din cei mulți, îi doare-n cot?!

Resemnare

Evidența lui „peste poate!”
Oricât ai da din coate
Este recunoaștere! Nu resemnare!
Poate chiar... cuminecare...
Că... „nu-i de nasul dumitale!”

*Asta e! Zice românul cu obidă
Când ceva-i stă-mpotrivă
Și se resemnează... dee! Dee!
Cu... „asta e!” Dar asta e?*

Contrasens

*Cerberi, străjeri, santinele
Stau Doamne poruncile Tale
Încă ocolesc, ștregar, vama:
Păcatele!, pân` vor da sama!*

Mai sus...

Lumea să o văd mică, strâmt ocean
Veghez în vis precum visez în veghe.
Zbor! Cutez a spune, haosului suveran
Din cer: *pe pământ, înțeleș să se lege!*

Șoim peste Prăpastie...

Iar șoimul din slavă, umbrindu-se-n unde
Prăpăstii negre cu nesfârșiri afunde

Văzu, și în groaz-adâncă pe însuși Lucifer,
Că din umbrirea deasă se săgetă în cer.

*

CÂNTEC DE JURIZARE - ABSURDĂ

(O spunem, nu de condamnare!/ sigur însă, de îndreptare!
Că...„Fie omul cât de prost/ Minte-i vine după post!”
Avem nădejdea că după acest post al Paștelui totul se va mântui!)

Lira, lirul... cu delirul Juriul fost-a crocodilul/
Reptilă cu dinți: șapte!/ Să muște, numai cu dreptate!/
Socoteala? Nu se potrivește!/ Toți într-o gură sunt, firește!
Cu unul singur împotrivă,/ Pierdut ești! Bun de colivă.

DEMOCRAȚIA DE...PETRECANIE

Când mulți decid e democrație!/Cu o condiție: ei să știe!
Fără de habar, când tu ști totul/ Demagogie îți este votul!

CÂNTEC DE EVALUARE SENTIMENTALĂ

Când le notezi,... din experiență,/Mimând și multa competență,
Amicilor tăi, chiar de-o etate/ țintești, desigur: reciprocitate!

CÂNTEC DE ETICĂ...ȘCHIOAPĂ

Regulamentul este ... lege!/Tot tu-l aplici, se înțelege!/La
potrivnici le dai lecții,/ Aleșii-au dreptul la excepții!

POEZII DE DUH

Catrene... cu poze

Decuseară până-n zori
Stau vâlvele pe comori
Una însă, mai vitează
Stă pe Fire/Firan* la amiază!

**În foto... Florea Firan*

Pentru această adunare
Stă coloana... lumânare
Capetelor mult prea plecate
Miezul zilei le ie noapte

Răscruce

Sus, mai sus de vârf și nor
Jos, mai jos de prag și trepte
Duh se-nalță vis-fuior
Trup în mumă se topește

Râmnicul dintâi

Reb, ori Rebnic, râul Râmnic?
Târg domnesc mult lăudat
Cu Zăvoiu-i, locul imnic
Mircea l-a certificat

Duhul Rusaliilor

De Rusalii, plouă, plouă
Focu-n roze limbi ascunse
Firea iarăși o pătrunse
Să fie lumină nouă
Lacrimii zorilor cu... rouă

Povestea - duh

Mare-a fost fărâma de nimic
Timpul o roase din granit
Duna-n pustiiri apoi
Îngenunchiase pentru ploi
Numai ea, povestea-duh
Pasăre peste văzduh
Peste ape, printre vânturi
Iar veni-va, peste luturi
Freamăt rutului, cântului
Taina începutului.

Creștine!

Din genuni de vremuri ninse
Ne vine în colind Crăciun.
Cu inima, cu porțile deschise
Duh să-l primim! E Moș străbun!

Să-i priveghem noaptea din urmă,
Cu focuri, vâlve pe coline:
Topirea-n scrumul ce îl curmă

Și duhu-i dat să ne lumine!

Zorile, zorindu-se-nnoire,
Cu revărsări din Soarele născut,
Ne-or cuceri fără umbrire
În drumul nou, nou început.

Cei mici apoi, cu noua stea aprinsă,
Ne vor vesti cu glasuri cristaline,
Că bezna nopții e din nou învinsă,
Că te-ai născut, din vechi, Creștine!

La mulți ani cu sănătate! /Cercul de la Râmnic

Fără sfârșit...

Fără sfârșiri, mereu, mereu sunt toate!
Mame ne nasc, la mume apoi ne dăm,
Din pântecul-rai, plin cu de toate,
Luăm traista-ne-n spate, până noptăm.

În ziua umblată, către amiază
Ne-aprinde o vâlvă venită din cer
E-un ordin porunca:„ Cutează!
Dă-i zilei de mâine, ziua de ieri!”

Un nu știm ce, o nu știm care
Se va-ncuiba *boabă a spumii*
Ceva nou-n-ou!-, sosit pe Cale
În zorii noi răsări-va lumii!

Taină e-n rostul seminții
E datul Lui... cum s-a făcut
Din sărutarea lor, părinții
Chipul prin vreme l-au născut!

Apoi în iarna cu-înnoptare
Trudiți de bolovanul greu,
Cărat eroic în spinare,
Plecat-au ei și veni eu...

Am fost și sunt, legea-l divină
În El, din El, stăpân al bolții
Și-n lungă cale de lumină
Vom vremuii în toți nepoții!

1 Martie, 2021

Joia Mare - Taina Creștină, ziua a V-a !

(Jupiter se primenește într-un Dumnezeu al oamenilor!)

Spice de grâu cu toții fie!
Ciorchini viței de vie!
Cale curată în picioare!
Fructe, semințe roditoare.

Striviri să fie roții morii!
În teascuri sânge nou să curgă!
Să fie-n lume-nvățătorii!
Pilde să dea și foc de rugă!

Din masa lor cineze viul
Pâinea-ntrupată-n Fiul

Iar sângele-n al lor ciorchine
Pulseze-n inimi : vieți creștine!

16. 04.2020 Robești

Povestea cuvântului

Curg șuvoaie
Zăpezi și ploaie
Curg din ceruri, curg
Consoanele plâng
Lacrimi în Parâng
Crâng cu triluri
Vocale cânturi
Vin cârduri, cârduri

La Obârșii, susur și clocot
Fierbere-n clopot.

Topitura lor fierbinte
Abur cerne
și... așterne
Duhul limpede, cuminte
Vânturat ca să se zvinte

Pe culmea lumii
Bunii, străbunii,
Pusu-ne-au veșmintele
Să înfeșe cuvintele
Să le dea coapte
La nepoți pe toate.

Puse-n lapte
În șoapte
Legănite
Descântate
Au în seamă
Gust de mamă
Cresc în brațe
Apoi se plimbă
Pe limbă
Silabe
Firave
și... deodată
Au și tată

Stau de veghe părinții
Ca sfinții
Să-ntrupeze cuvintele
Sfintele!

Brad, brad
Mai și cad
Apoi țipă
O clipă
Forfota, zborul
și norul

Cu nume și prenume
Întreaga lume

Consoanele
Și vocalele

Fac împreună
Sub soare și lună
Treabă bună
Să știe cerul, pământul
Ce știe și vântul
Duhul prea sfântul
Cum s-a făcut cuvântul

Târziu, când umbra-i întregă
Și ziua de noapte se leagă
Când clopotul dunga și-o bate
Năluca-i pierdută vedenie
Aerul tămâiat de vecernie
Da-va pinteni murgului
Pe șaua amurgului
Povestea cuvântului
Să suie, suie, plângând
Cu rugul pe frunte-n Parâng.

14 sept. 2013

Pascală-variantă

În Joia Mare..., *cu taina*, se aude
Tocmeala-n cugetul de lude,
Apoi pe seară-,n Ghesimani
E somnul greu, potopu-i de dușmani
Ce se împresoară-n beznă c-un sărut:
Calvarul „judecăți” a început!
Cădea-va sigur noapte, pe Golgota,
Sfârșirea vremii să își ieie dota!

„Finis coronat opus!”
Supus, măreț s-a răstignit Iisus.
Crezul plăpând, timida șovăială
Dihonia, prea multa îndoială

Nu-și află-n OM, prea lesne leacul,
Mult prea puțin ne este veacul,
Atunci Tatăl-Cuvânt S-a scris în carte
Ca tot ce-i nume: *fie fără` de moarte!*

Totala mântuire, iertarea de păcate
E la soroace binecuvântate,
Că viața nu-i ce-a fost și... pierde,
Ci duhul alb din ziua de-nviere!

Paște/2020

Seara de sânge se scurge,
Ca jarul coborând în cărbune.
Lumina pierită pe culme
În umbre și beznă se strânge.

Noaptea e grea și prea stinsă,
Pământul mamelor tremură,
În hohot de plâns se cutremură,
Chiar luna pe boltă e lipsă.

Veghe, poruncă, strajnică pază :-
Celui Ce-a semănat pe Pământ
Iubirea de semeni, drept legământ!-
„Nimic și nimeni, să nu-L creadă!”

Luna-și aprinde iar viul
Duhul seminței piatra-și ridică
Pământul cer nou își despică
Tatăl se primenește în Fiul!

Ceru-i cu lună și Soare-l răsare:
Luați lumină nouă! Veniți!
E pâinea ființării! Veniți!
Paștele din veac e-n fiecare!

Paște/2020 - variantă

Seara de sânge se scurge,
Jarul apune-n cărbune,
Lumina pierită pe culme
În umbre și beznă se stinge.

Noaptea e grea, necuprinsă,
Pământul mumelor tremură,
În hohotul de plâns se cutremură,
Chiar luna pe boltă e lipsă.

Veghe, poruncă: „strajnică pază !-
Celui Ce-a semănat pe Pământ
Iubirea de semeni, drept legământ!-
„ Nimeni și nimic să nu-l creadă!”

Luna ivită aprinde pustiul
Duhul seminței piatra-și ridică
Pământul Cer nou își despică
Tatăl din veac se primenește în Fiul!

Pe Ceru-I cu lună un Soare-I chemare:
Luați lumină nouă! Veniți!
E pâinea ființării! Veniți!
Paștele din veac e-n fiecare!
E vinul viței sânge-al vieții
Din Miel tăiat, trecerii porții!

Robești/12.04 2020

Vinerea Mare - a Judecării și a Săvârșirii

Cu fiecare instanță,
Mai sus ca importanță,
mai aspră-i sentința,
mai mare-i putința,
acordul cu trebuința!
Nu mai contează ființa:
„Political corect” este voința.
Interesul major ? E pus... pe popor!
Vrere să-i pară, să pară că-l vor!
Dreptatea-i în ceruri..., nu e și-a lor!

Cu aclamații se unge un rege
Adevărul minciunii? Facă-se lege!
Când gloata strigă: „dați-L morții!”
Se curmă, cu lege, firul dreptății!

.....
A căzut amurg pe cale
„Buciumul sune cu jale!”
Timpul fruntea își despică
Lacrimi? Sânge? Clipe pică!

Fântâni în adânc s-adune
Izvorârea celor bune!
Adevărul nu apune!
El învie o nouă lume,
Pusă-n rădăcini comoară,
Să răsară-n primăvară!

Robești 17.04. 2020

Ecce homo! O trestie-n vânt/ Între viață și moarte, doar un
singur cuvânt/ Trecerea, poarta cu sânge-L arată:/ Mielul din
turmă! El, jertfa curată!

Ziua a II-a. A luminării Lunii, a școlirii, a creșterii, a
intermedierii luminării

Frații, fratele-și vând în cruntă robie
Să treacă deșertul spre cea pribegie.
Din ura, trădarea și vânzarea lor
Crescu izbăvire un smochin roditor.

Luna-n deșert arată cărare
Să crească-n pribegie de Nil înțelept
Unde mai mare e(RA) rege un Soare
Și-a cărui lumină, ea Luna, o are pe piept!

13.04.2020/ Robești

Iosif e călăuză în legea pământului/Înțeles el face...
cuvântului/ Peșteră, de peșteră, leagă/Profetul ce vede,
veghează, cutează!

Ziua a III-a, Marți...

... este o Taină a Cununii (pe vremuri Marte, războinic și plugar vestit, ademenea pe ... Venus/ doi Luceferi la hotarele nopții își dădeau... mâna!)

Candele cu foc-fecioare își ard uleiul spre-nserare
Din zece cinci, de vis cuprinse, rămân dragostei nestinse.
Iată-un fulger... Zburător! Cată-n noapte o luminare...
Vede-o mâna, alba zână, cu cinci candelă aprinse!

Lumină cu lumină să se-nsoțească,
Hora cununii să dănțuiască,
Mâna dreaptă-n dreaptă mână
Fi-vor una... împreună!

Candela ce arde și pururi este plină
Își are în lăuntru izvorul de lumină!

14.04.2020/ Robești

Prea plinul Măslinului/Untdelemnul destinului/ Candela
lumina își ține/Cât mai rodește măslinul din tine!... Omule ,
Pomule!... Pomule, Omule! (o altă posibilă cununie!)

Ziua a IV-a/ Miercurea Mare

(Ne învață (?) ... economia lui Hermes-Mercur... de piață!)

Mercur-zeul roman!- e negustor și precupeț

La toate-n piețe pune-un preț
El face-n lume rânduiala
Vânzarea, socoteala și-nvoiala.

Arginți treizeci pe omul de povară.
Cu trupul-sclav și de ocară;
Pe mintea ageră, cu cer stelat, albastru,
Dai natural, plin ochi cu mir, un vas de albastru.

Profet-Învățător de nu-l iubești, devine inutil
Tocmeală faci și trupu-l vinzi la ...chil!
Învățătura zilei o avem din veac:
Iartă-i Doamne! Că nu știu ce fac...
(Una văd, alta pricep și nu pun preț pe cel deștept!)

15.04.2020/Robești

Cămătari, economiști, bancheri ca vulpile la pândă/ făcut-au banii răi, dar și talanții/ Timp cu soroace-marfă li-i supremă!-, cu dobândă,/ Falși zei prin ceruri: nemunca, speculanții.../ Mare blestem! blestem săracului.../ Privesc, din ceruri false.... ochii dracului!

El vede trădarea, urzeala, tocmeala,... totul!/ Înalt, cu tremur, pe fur l-așteaptă **Plopul**/ *Nicio faptă fără de răsplată!*/ E hotărâtă-n vreme: o Dreaptă Judecată!

Ziua Întâi - ziua Soarelui/ Floriile

Cetatea poarta își deschide să intre călare Promisul
Zarva e mare: urale, osanale! Aievea e visul?

Pe malul Călii, cu volburi, ori chip liniștit
Salcia plânge! Ea știe mai bine destinul sortit!

Pe mînzul asinei El, Mielul, este Cel mare
Pe bolta înaltă oglinda-l un soare.
Speranța dezrobirii, iute-L vrea rege,
Dar... pământean fie! Se-nțelege!

Florile smulse, cinstirii prinos
Se scutură-n vase fără folos.
Când falsa speranță pare trădată
Gloata orbită se vrea răzbunată!

12.04.2020/Robești

Floarea-i promisiune de rod/ Când nu-i cosită de... norod!/
Cu trup de **salcie** înverzită/ Din mormânt ivitu-S-a mlădiță!

Paște/2021

În Joia Mare iar o să se-audă
Tocmeala-n cugetul de ludă.
Apoi, tot noaptea-n Ghetsimani,
Somn greu și potop de dușmani
Se-mpresoară-n beznă cu-n sărut...
Calvarul, cu judecata, a-nceput!

Veni-va crunt și pe Golgota:
Sfârșirea! Să își ieie dota...

„Finis corona virus!” Trebe` spus!
Rugând cu lacrimi și-nalt plâns...

Firii de sus, s-a-ncoronat Iisus!
Crezul plăpând cu șovăiala,
Dihonia, minciuna și îndoiala
Să-și afle lesne leacul!
Că-n prea uitări se umple veacul...
Tatăl - Cuvânt Ne-a spus și-n carte:
Că toți și toate, aflați sub soarte,
Prin mântuire n-avem moarte!
După dureri învingem și păcate!
Ne-a-ncredințat că viața nu-i ce pierde,
Ci Duhul alb, din ziua de-nviere!

CUPRINS

AEROPAGUL CU ZĂGANI/	5
Areopagul cu zăgani/	5
Zăganul/	5
Areopag/	7
Are(S*)/	15
DIN...ZĂGANIADĂ/	17
Devenire/	17
ZĂGANUL BIROULUI/	20
Bou(r)l ... Zăganul Biroului/	20
Tărie/Putere/	21
POLITICIENII VREMII/	26
NOAPTEA/	30
PIERDE...VARĂ/	34
ÎNTRE a-MIC ȘI A-MARE/	42
ÎNTÂI M...AI/	47
Lapte/	48
Pașii/	49
VAI DE CAPUL LUI...!/	52
COLINDUL SOARELUI/	56
JOCUL CULORILOR ȘI PUTORILOR/	62
POEMELE RESTRUCTURĂRII.../	64
CATRENE... CU MIGRENE/	66
PROBE SCRISE ȘI ORALE! BA CHIAR ȘI DOCTORALE.../	67
A FURA - FURARE, ÎNTR-O LUME JUCĂTOARE/	68
RUGĂ/	71
CATRENE CU MOȚ/	73

OPINII/ 75
AGHIOS DE SFÂNTUL NAE ȘI SFÂNTUL FANE/ 77
GHICITOARE/ 87
ALTFEL DE CRONICĂ/ 88
AVOCATUL/ 94
CĂRUȚA RĂSTURNATĂ/ 96
CATRENE PENTRU „LIRĂ”...ȘI CHIP/ 99
MISTERIOSUL DECEMBRIE, 1989/ 104
ÎMPUNSĂTURI AMICALE/ 110
ÎNTRE RECTILINIUL, CU OCHELARI DE CAL, ȘI DATUL ROTUND!/ 112
Catrene ecologice de... <i>petrecanie*</i> , pentru Lira „Vânturarița” / 116
Bocet <i>cântării</i> cu de-a sila/ 118
MIRCEA CEL MARE/ 118
CÂNTEC DE JURIZARE - ABSURDĂ/ 122
DEMOCRAȚIA DE...PETRECANIE/ 122
CÂNTEC DE EVALUARE SENTIMENTALĂ/ 122
CÂNTEC DE ETICĂ...ȘCHIOAPĂ/ 122
POEZII DE DUH/ 123
Povestea cuvântului/ 127
Pascală-variantă/ 129
Paște/2020/ 130
Paște/2020 - variantă/ 131
Vinerea Mare - a Judecății și a Săvârșirii/ 132
Ziua a II-a. A luminării Lunii/ 133
Ziua a III-a, Marți.../ 134
Ziua a IV-a/ Miercurea Mare/ 134
Ziua Întâi - ziua Soarelui/ Floriile/ 135
Paște/2021/ 136

